

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XV legislatura · quart període · sèrie C · número 412

Comissió de Transició Ecològica

Sessió 16, dia 10 de desembre de 2025

Presidència de l'I. Sr. Cristòfol Gimeno Iglesias

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença 354-00247/15, 356-01128/15, 356-01167/15, 356-01178/15, 356-01179/15, 356-01201/15 i 356-01228/15	4
Sol·licitud de compareixença de Pau Casanovas, president del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, perquè presenti la carta de justícia climàtica 356-01226/15	5
Compareixença d'una representació d'Osona Respira per a informar sobre la problemàtica de la contaminació de l'aire a Osona 357-00408/15	5
Proposta de resolució sobre una gestió de l'aigua eficaç, transparent i democràtica 250-00520/15	22
Proposta de resolució sobre l'eliminació dels sobrecostos derivats dels peatges elèctrics en alta tensió 250-00530/15	30
Proposta de resolució sobre l'adhesió del Govern a la iniciativa per un tractat de no proliferació de combustibles fòssils 250-00542/15	35

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 16 de la CTE

La sessió de la Comissió de Transició Ecològica (CTE) s'obre a les tres de la tarda i quatre minuts. Presideix Cristòfol Gimeno Iglesias, acompanyat del vicepresident, Dani Cornellà Detrell, i del secretari, Ignasi Prat i Sarri. Assisteix la Mesa el lletrat Ramon Eudald Torrents Munt.

Hi són presents Alberto Bondesio Martínez, Conchi Jiménez Cruz, Beatriz Silva Gallardo i Andrea Zapata Alfonso, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Joaquim Calatayud Casals, Sònia Martínez i Juli i Jordi Munell i Garcia, pel G. P. de Junts; Irene Aragonès Gràcia, Montse Bergés i Saura i Juli Fernández Olivares, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Pau Ferran Navarro, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Alberto Tarradas Paneque, pel G. P. de VOX en Cataluña, i Lluís Mijoler Martínez, pel G. P. Comuns.

Assisteixen a aquesta sessió els membres d'Osona Respira Anna Maria Rodríguez Ferré, Fermí Tanyà Montero i Pau Comes Bordas.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Transició Ecològica amb la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica sobre els resultats preliminars del pla territorial sectorial per a la implantació de les energies renovables a Catalunya (tram. 354-00247/15). Mònica Sales de la Cruz, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

2. Sol·licitud de compareixença de Vicenç Acuña Salazar, director de l'Institut Català de Recerca de l'Aigua, davant la Comissió de Transició Ecològica perquè informi sobre l'activitat de l'institut i la seva contribució a les polítiques públiques de millorament de la gestió de l'aigua (tram. 356-01128/15). Mònica Sales de la Cruz, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

3. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Associació Renovem-nos davant la Comissió de Transició Ecològica perquè informi sobre la modificació de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, amb relació als pressupostos de carboni i la descarbonització efectiva de l'economia (tram. 356-01167/15). Mònica Sales de la Cruz, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Ajuntament de Reus davant la Comissió de Transició Ecològica perquè presenti el seu model de bicicleta compartida per a fomentar la mobilitat urbana (tram. 356-01178/15). Andrea Zapata Alfonso, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença d'una representació de l'Ajuntament de Lleida davant la Comissió de Transició Ecològica perquè presenti el seu model de bicicleta compartida per a fomentar la mobilitat urbana (tram. 356-01179/15). Andrea Zapata Alfonso, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Xarxa Catalana de Natura davant la Comissió de Transició Ecològica perquè informi sobre la situació de les polítiques mediambientals (tram. 356-01201/15). Montse Bergés i Saura, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; Lluís Mijoler Martínez, Grup Parlamentari Comuns, i Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

7. Sol·licitud de compareixença de Pau Casanovas, president del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, davant la Comissió de Transició Ecològica perquè presenti la carta de justícia climàtica (tram. 356-01226/15). Dani Cornellà Detrell, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

8. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Confederació Empresarial Comarcal de Terrassa davant la Comissió de Transició Ecològica perquè presenti l'informe *Reptes de la transició energètica a Catalunya* (tram. 356-01228/15). Jordi Munell i Garcia, Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

9. Compareixença d'una representació d'Osona Respira davant la Comissió de Transició Ecològica per a informar sobre la problemàtica de la contaminació de l'aire a Osona (tram. 357-00408/15).

10. Proposta de resolució sobre una gestió de l'aigua eficaç, transparent i democràtica (tram. 250-00520/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 220, 20; esmenes: BOPC 251, 14).

11. Proposta de resolució sobre l'eliminació dels sobre costos derivats dels peatges elèctrics en alta tensió (tram. 250-00530/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 226, 10; esmenes: BOPC 260, 102).

12. Proposta de resolució sobre l'adhesió del Govern a la iniciativa per un tractat de no proliferació de combustibles fòssils (tram. 250-00542/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació (text presentat: BOPC 226, 27).

El president

Vinga, bona tarda. Comencem aquesta Comissió de Transició Ecològica amb l'ordre del dia que han rebut les diputades i els diputats.

En primer lloc, em correspon demanar si hi ha algun grup que ha d'anunciar substitucions. *(Pausa.)* El Grup de VOX...

Alberto Tarradas Paneque

En el Grup Parlamentari VOX, avui no podrà assistir la diputada Mònica Lora i en substitució seva hi seré jo, Alberto Tarradas.

Merci.

El president

Gràcies, diputat. Diputat del PP, Pau...

Pau Ferran Navarro

Sí, president. Jo mateix, Pau Ferran, substituiré la diputada Eva García.

El president

Gràcies. Junts...

Jordi Munell i Garcia

Sí. El diputat Salvador Vergés no pot venir i hi ha la diputada Sònia Martínez.

El president

Gràcies, diputat. Alguna altra substitució? *(Pausa.)* Partit Socialistes i Units...

Andrea Zapata Alfonso

Sí. Pel Partit Socialistes la diputada Beatriz Silva substituirà el diputat Manel Ezquerra.

El president

D'acord, doncs no hi han més substitucions.

I, d'acord amb l'ordre del dia, em correspon excusar..., perquè ens ho han fet arribar expressament, que excusem el Grup Mixt. Per tant, doncs, queden excusats. I comencem, com dic, amb l'ordre del dia que han rebut totes les diputades i els diputats.

Sol·licituds de sessió informativa i de compareixença

354-00247/15, 356-01128/15, 356-01167/15, 356-01178/15, 356-01179/15,
356-01201/15 i 356-01228/15

Si els hi sembla bé, proposo que votem conjuntament, a no ser que hi hagi algun grup parlamentari concret que vulgui defensar alguna sol·licitud de sessió informativa o de compareixença..., que seria del punt 1 fins al punt número 8, és a dir, 1, 2,

3, 4, 5, 6, 7 i 8. Hi ha alguna explicació concreta i determinada d'algun grup parlamentari per defensar alguna sol·licitud de compareixença? Si no és així, doncs, els proposaria que votem conjuntament totes les sol·licituds... *(Alberto Tarradas Paneque demana per parlar.)* Sí, diputat?

Alberto Tarradas Paneque

Si pot ser, votar separatament el punt número 7. La resta, per part meva, cap problema.

El president

Perdó?

Alberto Tarradas Paneque

El punt número 7.

El president

Set, separat el punt número 7. Molt bé. Alguna altra qüestió? *(Pausa.)* No?

Doncs, si els hi sembla, els proposaré que votem tots els punts de l'1 al 8 menys la sol·licitud de compareixença del punt número 7.

I, per tant, els demanaria vots a favor dels punts 1 al 7 de les sol·licituds de compareixença? *(Veus de fons.)* Sol·licituds de compareixença de l'1 al 7... De l'1 al 8 menys el 7. *(Veus de fons.)*

Gràcies. Tots els grups, per unanimitat.

Sol·licitud de compareixença de Pau Casanovas, president del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, perquè presenti la carta de justícia climàtica

356-01226/15

I ara votarem el punt número 7, que és aquesta sol·licitud de compareixença de Pau Casanovas, president del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, per explicar la carta de justícia climàtica.

Per tant, els demano: vots a favor?

Pràcticament tots els grups.

Vots en contra?

Un vot en contra, del Grup Parlamentari de VOX.

Quinze vots a favor i 1 en contra, d'acord?

Compareixença d'una representació d'Osona Respira per a informar sobre la problemàtica de la contaminació de l'aire a Osona

357-00408/15

I ara, seguint ja amb l'ordre del dia, la compareixença que tenim, la compareixença d'una representació d'Osona Respira davant de la Comissió de Transició Ecològica per informar sobre la problemàtica de la contaminació de l'aire a Osona. Res, trenta segons, un minut com a màxim, els anem a buscar i comencem la compareixença.

Gràcies.

La sessió se suspèn a les tres de la tarda i set minuts i es reprèn a les tres i deu minuts.

El president

Vinga, bona tarda de nou, diputades, diputats. Seguim amb aquesta comissió.

Em correspon saludar el senyor Fermí Tanyà Montero, representant d'Osona Respira, l'Anna Maria Rodríguez Ferré i el senyor Pau Comes, és així? *(veus de fons)*, en representació d'Osona Respira. I, per tant, substanciarem aquest punt d'aquesta comissió.

Com els he explicat, tindran un temps, com a compareixents, de vint minuts aproximadament. Després els grups parlamentaris tindran un torn de cinc minuts per fer-los preguntes, reflexions. I vostès tindran, finalment, un altre torn de deu minuts per poder fer les respostes, explicacions o comentaris a les observacions que els hagin fet els grups parlamentaris.

Per tant, donar-los la benvinguda aquí, a la comissió de Transició Ecològica del Parlament de Catalunya. I, per tant, sense més demora, quan vulguin, tenen la paraula.

Fermí Tanyà Montero (representant d'Osona Respira)

Bona tarda, diputades i diputats. Osona Respira som una entitat que vetllem per la millora de la qualitat de l'aire a la comarca d'Osona i, en especial, a la plana de Vic.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

La plana de Vic és una depressió al mig de la comarca d'Osona, a uns cinc-cents metres sobre el nivell del mar, i envoltada de serralades de prop de mil metres per tots els costats. Aquesta configuració orogràfica provoca una dificultat en la dispersió de contaminants que a l'hivern es veu agreujada per les condicions meteorològiques anticiclòniques, generant episodis d'inversió tèrmica.

La plana de Vic és coneguda per la boira, però més enllà d'aquest fenomen meteorològic amb un toc romàntic, podem veure molts dies de l'any com els diferents contaminants, en lloc de dispersar-se, s'acumulen per sota d'aquesta capa d'inversió tèrmica situada al voltant de la cota dels set-cents metres.

Tenim diversos problemes que fan de la plana de Vic un lloc desgraciadament singular pel que fa a la pobra qualitat de l'aire, no només en l'àmbit català, sinó també a escala europea i mundial. A l'hivern, patim a nivells molt elevats de partícules sòlides a l'atmosfera. Les més perilloses per a la salut són les $PM_{2,5}$, de les quals estem sovint per sobre dels llindars recomanats. L'exposició a llarg termini a $PM_{2,5}$ està clarament relacionada amb malalties no solament respiratòries, com la malaltia pulmonar obstructiva crònica, asma i càncer de pulmó, sinó que al passar a la sang també provoca malalties cardiovasculars, com infarts, ictus i insuficiència renal crònica, i també s'ha associat a demència, Alzheimer i a la diabetis tipus 2.

Els orígens de les partícules sòlides són molt diversos, però a Osona estan perfectament identificats. Més del seixanta per cent provenen de les activitats agrícoles i ramaderes –cremes de restes vegetals, dipòsits i aplicació de purins–, i la resta, de la combustió de calderes tant industrials com domèstiques, altres activitats industrials contaminants –com l'explotació d'àrids, graveres, fàbriques de pinso, foneries– i, per descomptat, els vehicles de motors de combustió.

Per exemple, segons dades dels canals oficials, durant la tardor i l'hivern superem més de trenta dies els límits legals estatals de PM_{10} i cinquanta dies els de $PM_{2,5}$. Però si tenim en compte els llindars recomanats per l'OMS, estem parlant de que superem les recomanacions de $PM_{2,5}$ la meitat de dies d'aquest període.

Si bé la Llei 7/2022, de residus, prohibeix de manera general les cremes de restes vegetals i silvícoles, dispensa les petites i microexplotacions agràries només en els casos en què s'acreditin raons de caràcter fitosanitari que no es puguin abordar amb altres tipus de tractament alternatiu. Ens consta que la Generalitat està donant permisos sense demanar l'acreditació d'aquest supòsit, així com que es fan cremes sense permís, on, a més a més, s'aprofita per cremar altres residus com plàstics d'ús agrícola. Hi ha un control clarament insuficient per part de les administracions al respecte.

Aquest període de permís per fer cremes coincideix, a més a més, amb el període en el que les condicions meteorològiques de la plana ho fan més desaconsellable per la qualitat de l'aire.

És per tot això que demanem que es prohibeixi aquesta pràctica a la nostra comarca i que es doni suport als ajuntaments de la comarca en la compra de màquines desbrossadores i trituradores que puguin cedir a les explotacions per tal de gestionar les restes vegetals.

També demanem major vigilància sobre l'emmagatzematge i aplicació de purins, altres dejeccions ramaderes i fertilitzants químics i minerals, ja que són la principal font d'emissió d'amoníac a l'atmosfera, precursor del material particulat que detectem a les estacions de mesura.

Per altra banda, amb l'arribada del bon temps l'augment de la radiació solar fa reaccionar els òxids de nitrogen i els compostos orgànics volàtils, generant ozó. L'ozó generat a la plana de Vic s'afegeix a una part del generat a l'àrea metropolitana de Barcelona i el Vallès, que la marinada transporta a través del congost cap a la plana de Vic, al Ripollès i a la Cerdanya. A la plana de Vic s'hi acumula aquest ozó i, atenció, any rere any més de la meitat dels episodis d'alta contaminació de tot el Principat per aquest element són a la plana de Vic.

No només tenim episodis puntuals de contaminació per ozó, sinó que, d'ençà que en tenim dades, des del 1992 estem superant de molt els nivells recomanats per l'OMS cada any. És gravíssim que els nivells que es recomana que no se superin més de tres o quatre dies l'any nosaltres els estiguem superant entre vuitanta i cent vint dies cada any des de fa com a mínim trenta anys. Des del 2011, que tenim dades d'ozó a les tres estacions de la plana –a Manlleu, Tona i Vic–, hem comptabilitzat que el trenta per cent dels dies de l'any superem aquests nivells en alguna estació, i el vint per cent els superem a les tres estacions simultàniament. L'exposició prolongada a aquest component altament oxidant té efectes adversos per a la salut de les persones, augmentant la incidència de malalties respiratòries i el risc de càncer.

A tot això hi sumem que som una de les comarques de Catalunya amb més ús de vehicle privat en tot tipus de desplaçaments i, per contra, de les que menys utilitzem altres modalitats de transport més sostenibles. Des de fa dècades hi ha hagut una gestió negligent del transport públic a la nostra comarca, escàs i mal connectat –no cal que parlem de la terrible situació de l'R3–, i molts municipis amb connexions d'autobús amb horaris i freqüències totalment insuficients.

El 2021, el Consell Comarcal d'Osona va aprovar el pla director de vies ciclistes interurbanes de la plana de Vic, amb un cost previst d'uns 40 milions d'euros per fer cent cinquanta quilòmetres, dels quals a dia d'avui no se n'ha executat ni un sol metre. Lluny d'això, tenim ajuntaments, com el de Vic, que es neguen a implementar la zona de baixes emissions a la que estan obligats per llei i han tirat enrere projectes de carril bici inclosos en el pla de mobilitat urbana sostenible, aprovats i amb finançament de fons Next Generation, entre altres mesures que van en contra de la mobilitat sostenible.

Ja tenim estudis científics que evidencien que en mostres de joves de la nostra comarca la prevalença de problemes respiratoris multiplica per cinc la de la població estatal. Com veuen, a la plana de Vic respirar mata a poc a poc. Som 160.000 persones. Quin és el cost per a la salut d'aquestes persones? I quants diners costen a la sanitat pública les conseqüències d'aquesta mala qualitat de l'aire que respirem?

Les xifres ens demostren una prolongada exposició per sobre dels nivells recomanats per l'OMS. Volem posar èmfasi en aquests nivells, perquè estan establerts en base a criteris estrictament científics i aprovats des del 2021 per aquest organisme internacional. La legislació vigent estableix límits més permissius que els de l'OMS que en molts casos es multipliquen diverses vegades perquè tenen en compte també altres criteris pràctics i econòmics, però som les persones que vivim o treballem cada dia a la plana de Vic qui hem de respirar un aire que ja sabem que és nociu, que de mica en mica ens està perjudicant la salut, i tenim més risc de patir una malaltia greu o una mort prematura, fet que es podria evitar si l'Administració pública ens protegís com cal.

Ja fa dècades que la Generalitat de Catalunya va demanar al senyor Xavier Querol, expert del CSIC reconegut a nivell mundial, un informe sobre la qualitat de l'aire i possibles mesures per reduir aquests contaminants. Malauradament, aquest informe, que proposava accions concretes, es va quedar en un calaix. Ara bé, a la Llombardia, on tenen una problemàtica molt similar a la nostra, i amb una extensió de territori molt més gran, el varen cridar i no només varen escoltar aquestes propostes, sinó que les van posar en pràctica ja fa quinze anys, i des de fa alguns anys ja estan experimentant millores. És a dir, existeixen estratègies per mitigar el problema, però els nostres governants no les apliquen ni se'n fan responsables.

Totes aquestes xifres que els hem mostrat estan tretes de les dades públiques de la xarxa de vigilància i previsió de la contaminació atmosfèrica de la Generalitat i d'informes d'experts, com el senyor Querol, que fa anys que alerten la Generalitat d'aquesta problemàtica. La majoria de partits polítics que esteu avui representats aquí heu format part del Govern en algun moment durant tots aquests anys, però no heu fet res per mitigar aquesta situació fins que la Unió Europea ha obligat a aplicar mesures, tot i que és evident que les que s'han aplicat fins ara són insuficients a la nostra comarca.

La legislació actual en matèria de transició ecològica i de la qualitat de l'aire permet aplicar mesures excepcionals en territoris amb més afectació de la contaminació. Acabem de mostrar-vos que la població de la plana de Vic està desprotegida pel que fa a la qualitat de l'aire i les conseqüències que això comporta.

Per això demanem que es comencin a aplicar mesures més contundents a la nostra comarca, com ara campanyes informatives i formatives a la població i empreses pel que fa a la crema de biomassa, com l'ús de tecnologies més eficients i, sobretot, ajudes per substituir aquelles calderes i estufes més contaminants; la prohibició total de les cremes vegetals de qualsevol mena i una vigilància més exhaustiva per l'elevat nombre d'infraccions que observem; ajudes als ajuntaments per a l'adquisició de maquinària per desbrossar i triturar les restes vegetals.

Un pla efectiu d'informació a la població dels episodis de contaminació i d'específics per a col·lectius més vulnerables, obligant les entitats i empreses a tenir plans d'autoprotecció durant aquests episodis. Una bona eina per a això seria que es fessin plans especials de protecció civil per a episodis de contaminació atmosfèrica, almenys per ozó i per partícules, i que els ajuntaments incorporin aquests protocols als seus documents de protecció civil municipals. I també que s'inclouï aquesta informació als mitjans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i que la informació es doni per zones de qualitat de l'aire en lloc de fer-ho per municipis, com es fa actualment.

Que el període de vigilància de l'ozó, que actualment va del 16 de maig al 15 de setembre, s'estengui de març a novembre, ja que observem que hi ha episodis importants fora del període actual.

Restriccions sobre el trànsit i les indústries amb més emissions quan les condicions meteorològiques dificulten la dispersió dels contaminants, així com ajudes per a les indústries per aplicar sistemes de filtració que permetin la reducció d'emissions.

Actualment, el Consell Comercial d'Osona participa en el projecte europeu Urbact, Beyond the Urban, i està redactant una proposta per a la millora substancial del transport públic interurbà de cara a la finalització de les concessions del bus el 2028, però és urgent una gran inversió per posar-la en marxa al més aviat possible, i això és competència directa de la Generalitat. I sense oblidar que ens cal una molt millor oferta no només per anar a Barcelona, sinó sobretot per moure'ns entre els municipis d'Osona i cap a les comarques veïnes.

Instar els ajuntaments de Vic i Manlleu a implementar les respectives zones de baixes emissions, tal com ordena la Llei 7/2021, de 20 de maig, de canvi climàtic i transició energètica, i el Decret 132/2024.

Per últim, les estacions de mesura automàtica situades a Tona i a Vic estan fora del nucli urbà, i això es va fer en el seu moment per estudiar el comportament de l'ozó a tot el territori, però les dades que tenim d'altres contaminants són esbiaixades, ja que no contemplen la influència del trànsit urbà. Calen noves estacions dins dels nuclis urbans de la comarca, on habiten les persones la major part del temps.

Totes aquestes mesures les hem defensat també en les al·legacions que aquesta setmana hem presentat al pla de millora de la qualitat de l'aire d'Osona, que el consell comarcal va aprovar inicialment a finals de setembre. Un pla que, malauradament, es va redactar sense comptar amb la participació de la nostra entitat i que, a grans trets, valorem que conté accions massa poc ambicioses, a part d'absències sonades com el fet que no tingui fitxes sobre les zones de baixes emissions obligatòries de Manlleu i Vic.

Amb tot –i ho reconeix el propi pla–, és molt plausible que el pla no serveixi per aconseguir complir els objectius de la nova directiva europea, ni molt menys per complir les recomanacions de l'OMS.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Fermí Tanyà, per la seva explicació. Atès que aquesta sol·licitud de compareixença la van demanar dos grups parlamentaris, els grups parlamentaris dels Comuns i de la CUP, per logística començarem amb les intervencions d'aquests dos grups parlamentaris. En tot cas, en primer lloc li passo la paraula al diputat de la CUP - Defensem la Terra, el senyor Dani Cornellà, i vicepresident d'aquesta comissió. Quan vulgui, té la paraula.

Dani Cornellà Detrell

Sí; gràcies, president. Benvinguts a la comissió. Sap greu que hagi trigat tant, però bé, els temps..., aquí hi ha molta cua, però bé, ens alegrem de, finalment, tenir-los aquí. Des de la CUP estem plenament conscienciats amb la problemàtica de la mala qualitat que viuen de l'aire a Osona i tota la plana de Vic en particular. Per això vam fer aquesta sol·licitud de compareixença, conjuntament amb els Comuns, ja que és un tema que necessita, al nostre entendre, molta més visibilitat. De fet, de ben segur que el fet que la contaminació de l'aire sovint no es vegi fa que no s'hi actuï prou, a diferència de quan hi ha un incendi o una inundació, que és molt més visual i que tothom ho veu i s'actua de manera ràpida.

És un tema que ja fa uns quants mandats, cap al 2016, els consellers comarcals de la CUP vam posar sobre la taula i que ara, sense la feina de col·lectius com la que feu vosaltres, Osona Respira, segur que no serien tan prioritaris. I és un tema quedonaria també per una compareixença fins i tot..., no només aquí, sinó a la Comissió de Salut, ja que al final també la contaminació és un tema de salut pública.

Com a CUP, i ja ho saben, a l'estiu també vam fer aportacions al pla de millora de la qualitat de l'aire d'Osona. També s'hi van presentar al·legacions, i després vam ser l'únic grup del consell comarcal que hi va votar en contra, considerant que era un pla molt poc ambiciós.

I també val la pena destacar que el 23 d'octubre aquell Ple del Parlament va aprovar una moció nostra, de la CUP, que demanava al Govern prioritzar la dedicació de recursos a Osona als propers pressupostos per fer front a la contaminació de l'aire, especialment amb més transport públic dins la comarca i ajuts per substituir les calderes i les estufes més contaminants.

Per tot això..., bé, els hi faré un seguit de preguntes que penso que són interessants perquè tots els partits els puguin escoltar. Si ens poden primer explicar una mica més qui forma part del seu col·lectiu, amb quins perfils compten i quina activitat fan, no?, donar una mica a conèixer la seva entitat davant dels diputats i les diputades.

També si han aconseguit mai reunir-se amb algú del Govern, ja sigui la Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic, la Secretaria de Transició Ecològica, el càrrec que sigui per parlar sobre aquest tema.

I, de fet, un altre tema és..., vostès parlaven de les zones de baixes emissions, i és veritat que últimament l'alcalde de Vic s'oposa a les zones de baixes emissions, tot i que la llei, com vostès han dit, l'hi obliga a fer a partir de l'1 de gener. Per tant, estaran incomplint per no haver fet res. També fins i tot poden perdre subvencions. I això el Govern de l'Ajuntament de Vic i el Govern comarcal, per extensió, ho contraposen fent veure que la proposta de restriccions per a camions de la C-17 i la C-25, que ells mal anomenen «zona de baixes emissions supramunicipal de la plana de Vic», la fan servir com a cortina de fum per evitar fer allò que és responsabilitat seva, que seria fer-la al municipi.

Ara que ja es veu que no tota la contaminació ve de Barcelona, com ens volen fer creure, segueixen mirant com passar la responsabilitat al qui tenen al costat, en comptes d'actuar en el trànsit de dintre la comarca, en el que Vic com a capital i, de fet, principal centre socioeconòmic, hi té un paper importantíssim. I això és molt irresponsable, perquè com aniran a la Generalitat a demanar diners per millorar el transport públic o la xarxa ciclable a Osona, mentre tu dius, com a govern, que no penses fer el que diu la llei, que és la zona de baixes emissions?

Nosaltres no dubtem que aquestes restriccions a les autovies podrien tenir efectes positius, però no hem vist enlloc explicat amb rigor que realment puguin ser efectives per millorar la qualitat de l'aire dins dels nuclis urbans, i és més aviat un invent per no assumir les seves pròpies responsabilitats. I els voldríem demanar què pensen d'aquests plantejaments de l'alcaldia de Vic.

Un altre tema en el que pensem que val la pena posar èmfasi i posar-lo sobre la taula és l'amoníac, un amoníac que alliberen a l'aire els purins que s'aboquen als camps. I pensem que el problema s'ha de solucionar d'arrel amb una reducció de l'enorme cabana porcina que té la comarca d'Osona i aquest model agroindustrial que ara, fins i tot amb aquesta pesta porcina africana, veiem que és tan poc resilient i que fa penjar d'un fil tota l'economia de la comarca. Els volem demanar si comparteixen aquest plantejament i si estan d'acord amb l'aposta pel biogàs, que, en canvi, sí que fa el pla de qualitat de l'aire d'Osona. I si coneixen algun cas de llocs d'Europa on s'hagi actuat millor en aquest tema, i no pas de la manera com al final ens proposen.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Seguim ara amb el torn de l'altre grup proponent, el Grup Parlamentari dels Comuns. I en el seu nom, el seu portaveu, el senyor Lluís Mijoler. Quan vulgui, té la paraula.

Lluís Mijoler Martínez

Moltes gràcies, president. I gràcies per la vostra compareixença. Com deia el company de la CUP, vam demanar aquesta compareixença precisament perquè us poguéssiu expressar i poguéssiu portar aquí al Parlament les vostres reivindicacions. Més enllà de que alguns partits, evidentment, des del mateix territori, però també des del Parlament, hem tingut oportunitat de conèixer quina és la realitat d'Osona, doncs..., que es poguéssiu fer.

Arriba tard, és veritat, però també arriba en un bon moment, perquè ara estàvem pendents precisament de les alegacions del pla del consell comarcal, del pla de qualitat de l'aire del consell comarcal. I, per tant, bé, esperem també que es puguin escoltar les vostres propostes o les alegacions que s'han presentat.

Com a Comuns també hem presentat alegacions en aquest sentit, i és que la realitat que esteu plantejant és que realment Osona és un exemple d'injustícia ambiental. O sigui, si hem de dir que en algun lloc hi ha injustícia ambiental és allà,

i és per diferents motius. O sigui, és un còctel: la contaminació que ve de la pròpia regió metropolitana i entra per la C-17. Això, en primer lloc. En segon lloc, el trànsit rodat intern, que és una part molt important dels NOx vinculats a la mobilitat per carretera. Però també, i en aquest sentit m'agradaria també que em centréssiu una mica més la vostra opinió, un model agroramader intensiu que el que fa és concentrar bona part de les emissions de partícules i, com també heu dit, pràcticament tot l'amoníac –i ara també ho deia el diputat Cornellà– de la comarca.

I tot això ho trobem en una planta envoltada de muntanyes on la major part de la població viu just on els contaminants queden més atrapats; per tant, el còctel o la tempesta perfecta. Quan parlem de qualitat de l'aire a Osona..., no és una qüestió purament tècnica, sinó que parlem de qui respira què. I, per tant, el que deia, és una situació evident d'injustícia climàtica.

Aquesta contaminació a Osona es tradueix en més càrrega de malaltia respiratòria, com heu dit, i també cardiovascular, i sobretot i el més preocupant és que impacta especialment en infants, gent gran, persones amb malalties cròniques. Per tant, això ja no és una qüestió únicament i exclusivament comarcal, i per això demanàvem que poguéssiu venir aquí al Parlament. Jo crec que és una qüestió de país i és un exemple de la situació de l'emergència climàtica que vivim.

Per nosaltres hi ha quatre punts polítics centrals en aquesta situació. La primera és el canvi real en la mobilitat, que n'heu parlat. La segona és aquesta transformació necessària d'aquest model agroramader intensiu, i precisament amb la situació de la pesta porcina també és una oportunitat per reflexionar quin ha de ser el futur industrial o el futur de l'ocupació a la comarca d'Osona. La governança amb la gent, és a dir, que no només es prenguin decisions des dels despatxos, sinó quin model de governança i de participació tenim a Osona –per exemple, vosaltres no heu estat consultats com altres entitats i, per tant, també heu de ser actors de ple dret en un model de participació. I, després, una situació: acabem d'aprovar els pressupostos de carboni en aquest Parlament tot just fa una setmana; per tant, coherència de totes les polítiques públiques amb aquests pressupostos de carboni.

No m'enrotllo més i us faig algunes preguntes concretes. Us he preguntat o us deia ja sobre el model agroramader intensiu. És un tema de volum, de distribució territorial, de falta de control? Des de la vostra perspectiva, com ho veieu?

Hi ha prou transparència sobre on hi ha saturació ramadera i quines empreses o instal·lacions són les que generen més impacte o encara és un mapa opac?

Quins sectors econòmics d'Osona haurien d'assumir més responsabilitats, i no només les càrregues sobre els veïns i les veïnes, per reduir la contaminació?

De decisions en mobilitat n'heu parlat, però, vaja, reduir el trànsit vinculat a la C-17; evidentment, el transport públic interurbà i comarcal, que creiem que encara està massa lluny de ser una realitat. Això ho compartiu? N'heu parlat també, de les vies ciclables.

Sobre les zones de baixes emissions, ja ha dit també el company Cornellà..., però, més enllà de Manlleu i Vic, i tenint en compte que s'estan plantejant també al·legacions perquè hi hagi una declaració d'emergència climàtica de la comarca, creieu que aquestes zones de baixes emissions s'haurien d'ampliar a més poblacions més enllà, tinguin o no tinguin aquest límit entre els vint i els cinquanta mil o no? Si en això teniu opinió o encara no ho heu plantejat.

Sobre la informació de les dades de contaminació atmosfèrica, us són fàcils d'aconseguir realment o encara costa?

I us en demano una última, que l'heu dit, eh?, però...: què li demanàrieu amb tota claredat a aquest Parlament i quina és la decisió política que no pot tornar a ajornar-se perquè la qualitat de l'aire a Osona, evidentment, no és una anècdota? Perquè, com deia, és el mirall de la situació d'emergència climàtica que tenim al país i és l'exemple paradigmàtic d'aquesta injustícia climàtica.

I gràcies. I encoratjar-vos a seguir treballant i fent la bona feina que feu.
Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara seguirem el torn habitual, i començarem pel Grup Parlamentari de Junts. I en el seu nom, el seu portaveu, el senyor Jordi Munell, per un temps màxim de cinc minuts. Quan vulgui, té la paraula.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, president. Bé, us donem la benvinguda i agraïm la feina que feu des d'Osona Respira. Nosaltres..., en aquest cas, per part meva, us vaig seguint. Compartim algun mitjà de premsa a Osona i Ripollès, i, per tant, estem al cas de les vostres reivindicacions. I, en aquest cas, també, moltes vegades..., he set també polític local, i tenir alguna entitat ciutadana que va fent pressió també a vegades va bé per fixar polítiques municipals i comarcals. Per tant, crec que la vostra feina és imprescindible, tot i que a vegades sembli que..., us deu semblar, com heu dit, que piqueu..., allò que se'n diu picar ferro fred, però bé, jo crec que aquesta tasca l'heu feta bé i heu posat sobre la taula una problemàtica que és complexa.

Per un costat, s'ha dit, és producte de l'orografia i de la meteorologia i, per l'altre, és producte de l'activitat humana. Per tant, no hi ha una culpa específicament només de l'activitat. I també hem tingut accés a les declaracions d'algun estudi del doctor Xavier Querol, en aquest cas, del CSIC, que una mica, amb les seves opinions, apuntava molt específicament a les activitats humanes molt més domèstiques i de calefacció que no pas a activitats industrials, en les quals es reconeix que s'ha anat fent la feina d'anar adaptant a les normatives europees de reducció de partícules i d'emissions. Però, en tot cas, sí que apunta, com dèiem, a efectes domèstics i a efectes també de la ramaderia.

De fet, també amb les dades que ens heu aportat i que hem pogut tenir, evidentment, tant l'activitat ramadera com el transport són els elements principals causants d'aquesta mala qualitat de l'aire. I, en tot cas, nosaltres hem estat també dels primers a reivindicar des de fa molts anys les rodalies 3 com una eina que segurament eliminaria bona part del trànsit de la C-17, no?, i, per tant, el trànsit carbonitzat que hi ha en aquests moments. I fa pocs dies, amb motiu de l'aprovació dels pressupostos de carboni, també reivindicàvem, per exemple, que al llarg de la C-17 no trobem electrolinees per poder fer recàrregues de vehicles, especialment vehicles pesants també.

S'està apuntant cap a l'any 2028 per a la renovació de les concessions de transport per carretera públiques, però si no va acompanyat d'una electrificació també de la xarxa per poder recarregar aquests vehicles, doncs, no sabem si això serà realment positiu o tindrà efectes.

En tot cas, també vam tenir accés a un estudi de doctorat d'un jove de Manlleu, i en aquest cas posa sobre la taula dades que realment fan preocupar. Diu que els joves d'Osona tenen més del doble d'alteracions pulmonars que a la resta de l'Estat i, per tant, realment el que ens porteu aquí és una constatació, i no podem pas dir que no hi hagi d'haver preocupació.

Nosaltres voldríem també fer alguna pregunta. Alguna ja ha sortit. Volíem fer referència al tema del biogàs i a la reducció, per exemple, de la cogeneració de purins. Però també volíem comentar, per exemple..., vosaltres heu dit que no heu pogut participar en aquest pla que s'ha fet de la millora de la qualitat de l'aire d'Osona; en tot cas, és que hi ha alguna divergència política en aquest sentit, concreta? O què ho fa, que una entitat de referència com vosaltres no hi heu pogut participar? Ens consta que sí que hi heu fet alegacions; si ens voleu també exposar alguna part d'aquestes alegacions... I, després, el que volíem comentar és si considereu que les propostes que es fan en aquest pla seran suficients o realment no ho seran.

I després, també, finalment, si ens fixem en el pla que hi havia de la qualitat de l'aire, de 2027, està a mig camí del seu compliment; si creieu que les mesures concretes que hi havia per a Osona s'han estat complint –algunes ja heu dit que no, per exemple, el tema de la bicicleta i això–; si considereu que la resta de mesures que

hi ha s'estan complint o si eren suficients, i, en tot cas, si ja s'haurà de començar a pensar en el següent pla a partir de l'any 27.

I aquestes són una mica les preguntes que us volíem fer en aquest sentit, perquè algunes altres ja són repetides i, per tant, no cal que les fem.

Gràcies. I a disposar.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i, en el seu torn, el diputat senyor Juli Fernández. Quan vulgui, té la paraula per un temps de cinc minuts. Quan vulgui.

Juli Fernández Olivares

Moltes gràcies, president. Gràcies per la seva compareixença i per compartir amb nosaltres aquesta informació. Els hi he de dir que crec que a través de les xarxes socials i del seu Instagram fan una feina interessant i que sensibilitza, entenc, moltíssima gent.

Jo no els hi faré «parrafades», sinó que intentaré aprofitar perquè vostès ens alimentin a nosaltres, que crec que és el que pot servir d'alguna cosa, més enllà de compartir la inquietud, el neguit i la situació que es viu a Osona i que es viu al país i al planeta respecte a la qualitat del nostre ambient i al negacionisme cada vegada més creixent respecte a això.

I m'agradaria saber si vostès tenen aquí informació més detallada de l'impacte sobre la salut de les persones de la seva comarca, més enllà del que ens han explicat, que es multiplicava per cinc en les persones més joves o el que ara el senyor Munell ens explicava. Si tenen encara més informació crec que seria un bon moment perquè la poguessin compartir amb nosaltres i entrar en el detall de si existeixen, per exemple, estudis que diguin que hi ha una incidència més elevada de càncer de pulmó o una mortalitat avançada o prematura degut a aquesta situació de contaminació ambiental a Osona. Crec que seria un bon moment.

I, en el cas de que no hi sigui, perquè tal vegada no hi sigui, aquesta informació, o no hi hagi aquests estudis, si vostès consideren que seria interessant que la Generalitat de Catalunya impulsés un estudi al respecte, un estudi clínic al respecte, més enllà de les dades que podem tenir de la Central de Resultats del CatSalut, on podem veure quines són les incidències dels reingressos asmàtics a trenta dies a la comarca d'Osona, que són una mica superiors al que seria la mitjana al nostre país, per exemple. No sé si en aquesta qüestió concreta existeixen estudis o si consideren que podria ser interessant que existissin, en el cas de que no hi fossin, i que fossin realitzats de manera periòdica o que s'actualitzessin, en el cas de que alguns ja hi siguin.

D'altra banda, els percentatges d'emissions que vostès ens han ensenyat és evident que centren dos grans emissors, que són agricultura i ramaderia i trànsit rodat. I, per tant, entenem que vostès consideren que les mesures més «cost-efectives», per dir-ho així, serien les que s'apliquessin en aquest sentit. Ens n'han dit algunes. Ha dit que potser no és el moment de parlar de l'R3. Sí que és el moment de parlar de l'R3, ho és, perquè segur que és una de les causants que fa que hi hagi molts desplaçaments forçats en vehicle privat que es podrien fer a través d'un tren, si hi hagués una seguretat i una fiabilitat i una freqüència com les que caldrien.

Però, més enllà de l'increment de control que vostès ens han plantejat, existeixen algunes mesures que creguin que la seva implantació faria que hi hagués una millora relativament ràpida en les emissions, per exemple, dels sectors agrícoles i ramaders, o d'aquest quatre per cent de NOx que generen les calefaccions, per exemple? Perquè crec que alguna de les seves publicacions, de les últimes que he vist, anaven en aquest sentit, en que les fustes tinguessin un percentatge inferior al vint per cent d'humitat o que hi haguessin no sé si filtres en les instal·lacions, perquè feien molta referència a les cremes agrícoles, però tal vegada també a la utilització de pèllets i calefaccions de pèllets i fusta. No sé si aquesta podria ser una mesura rellevant.

I tan sols, per finalitzar, agrair-los la seva feina. Si nosaltres podem ser d'ajuda per tal de que algunes d'aquestes accions de millora que vostès han compartit amb nosaltres puguin tirar endavant, comptin amb el nostre grup parlamentari per poder-ho treballar conjuntament, amb iniciatives parlamentàries o en aquelles que considerin oportunes. Sempre disposats a poder escoltar i a poder aprendre i poder millorar l'estat de salut de la nostra ciutadania, que al final és del que avui estem parlant en aquesta Comissió de Transició Ecològica, que és que l'aire que respirem afecta la salut de les persones.

Moltíssimes gràcies per la seva exposició.

El president

Moltes gràcies, diputat. Seguim amb el torn... Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. I en el seu nom, el seu diputat, el senyor Pau Ferran, per un temps de cinc minuts. Quan vulgui, té la paraula.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, senyor president, i gràcies també als representants d'Osona Respira per ser avui aquí al Parlament. I voldria començar posant en valor tota la vostra feina. Hi ha moltes coses que no compartim i que ara en parlarem, però crec que s'han de valorar totes les vostres aportacions.

Jo soc de Vic i conec de primera mà el problema que hi ha a la comarca i també a la ciutat amb la qualitat de l'aire. I ho hem de dir clarament, l'aire no és tan net com voldríem. Hi ha episodis d'ozó i partícules que afecten especialment tot l'entorn que dibuixa la plana. I és cert que els que hi vivim ho notem. Hi ha molts dies, especialment a l'estiu, que la qualitat de l'aire és especialment dolenta i que les persones que tenen problemes i afeccions respiratòries ho passen malament simplement per realitzar la seva activitat habitual.

Però el que hem de dir és que no podem enganyar la gent. És a dir, la major part d'aquesta contaminació que hi ha a la comarca no neix a Osona. No és que anem a la feina ni contaminem més que ningú, ni que els nostres municipis tinguin més indústries brutes que els altres. La realitat és que la immensa majoria de la contaminació que arriba a la comarca ve de l'àrea metropolitana de Barcelona. I és que l'aire contaminat que s'emet a Barcelona i als voltants puja cap a l'interior i quan arriba a la plana s'estanca per l'orografia que tenim.

Per tant, el primer missatge que hem de donar és que a la comarca d'Osona necessitem solucions per millorar la qualitat de l'aire, però és un problema que es genera en la seva immensa majoria fora del nostre territori.

I algunes de les demandes que vosaltres proposeu nosaltres les compartim, les veiem bé, sobretot pel que fa a la informació, més control, més transparència, i sobretot que les administracions deixin de mirar cap a una altra banda com porten fent durant els últims anys. Jo personalment tot això ho comparteixo, però el que no podem acceptar és que totes les solucions proposades són..., ni igual de justes i, evidentment, no són igual d'efectives. Jo ho vull dir clarament, perquè hi ha una certa tendència a que en qualsevol problema ambiental sembla que l'única solució són més restriccions, més multes i més càrregues sobre els ciutadans, i això és el que són les zones de baixes emissions.

A Manlleu ja s'ha aplicat una zona de baixes emissions, que va començar a entrar en vigor fa poques setmanes, i des del consell comarcal també s'ha demanat aplicar-la a tot el radi de la comarca, a la C-17 i a l'eix. I nosaltres des del Partit Popular ho diem molt clar, estem en contra de les zones de baixes emissions i no volem zones de baixes emissions a la comarca d'Osona.

I, evidentment, no estem en contra de millorar la qualitat de l'aire, al contrari, però sí que estem en contra d'aplicar mesures que penalitzen les famílies, els comerciants i els treballadors sense resoldre l'origen real del problema. Les zones de baixes emissions són aplicables a les grans ciutats, però Vic i Manlleu no són grans

ciutats que tinguin un nucli urbà on es puguin aplicar de manera efectiva com és el cas de les grans capitals europees, Madrid o Barcelona.

Llavors, de què serveix prohibir entrar a Manlleu a un pare que porta els seus fills a l'escola amb un cotxe vell si la contaminació que respirem ve, en la immensa majoria, de setanta quilòmetres més avall? De què serveix fer pagar a un autònom que necessita la furgoneta per anar a treballar si la plana de Vic continua rebent exactament la mateixa contaminació que ve d'origen metropolità? Nosaltres advocuem per aplicar el sentit comú, i és que si volem protegir la salut hem de començar a actuar on es genera la contaminació, i no on s'acumula.

Perquè el que estem fent és fer recaure damunt de la població un problema que no és seu. Si no, què farem? Obligar tothom a que es compri un vehicle elèctric, coneixent els preus als que estan? És totalment impossible. El que necessitem és més coordinació entre la Generalitat, l'àrea metropolitana de Barcelona i les comarques d'interior.

Podem millorar també els filtres industrials, podem millorar els sistemes de les calefaccions més contaminants, sobretot mesures per al foment del transport públic –jo mateix aquí al Parlament de Catalunya he presentat infinitat de propostes per millorar el transport públic a la comarca d'Osona–, però el que no podem fer és aplicar polítiques que castigui la gent. Estem aquí per millorar la vida de les persones i no per castigar-los, i per això nosaltres diem «no» a les zones de les baixes emissions tal com s'estan plantejant i «sí» hi ha mesures útils, a mesures reals i a mesures que funcionin realment per millorar la qualitat de l'aire a la comarca d'Osona.

I, ja per concloure, m'agradaria simplement plantejar dues qüestions. La primera és: hi ha alguna dada que sostingui que l'aplicació de la zona de baixes emissions a Manlleu o la que es proposa al consell comarcal serveixi d'alguna cosa? Perquè fa gairebé un mes que ja no circulen camions per Manlleu i el nivell de contaminació és exactament el mateix que hi havia fins ara.

I la segona pregunta és: quines mesures efectives coneixen i poden proposar, que no siguin les zones de baixes emissions, per millorar la qualitat de l'aire a la nostra comarca.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Seguim amb el torn previst, i ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Cataluà. I en el seu torn el diputat, el senyor Alberto Tarradas. Quan vulgui, té la paraula.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, president. Agraïxo també la presència d'Osona Respira, la compareixença que han fet a dia d'avui, sobretot per posar sobre la taula lo que a nosaltres ens sembla que és un tema sensible, com és el tema de la contaminació, de la qualitat de l'aire, en una comarca on, com han explicat, tant per l'existència de fonts contaminants com de fonts contaminants que venen d'altres espais, com també els propis accidents geogràfics, la pròpia orografia de la zona, doncs..., que fa que allà s'hi visquin de manera recurrent episodis on la gent pateix aquesta mala qualitat ambiental.

Des de VOX pensem que és un tema prou greu com perquè es tracti sempre des d'un màxim rigor, i aquí és on moltes vegades no estem tan d'acord. Si hi han algunes coses que podem compartir amb vostès..., doncs des de VOX sí que tenim aquest profund desacord en la manera en la que s'estan enfocant tots aquests plans de qualitat de l'aire.

Perquè quan un pla que pensem que hauria de ser basat estrictament en criteris tècnics, en criteris científics, incorporar altres tipus de criteris, com per exemple hem llegit, criteris de perspectiva de gènere..., doncs això ja jo crec que ho desvirtua una miqueta tot, o una sèrie de condicionants que responen més aviat a una ideologia concreta que no pas a la reducció real d'aquests contaminants..., el resultat de to-

tes les polítiques, de totes les mesures, de tots els plans que s'apliquin serà sempre el mateix i anirà encaminat a una pèrdua d'eficàcia, a que no s'obtinguin els resultats que s'esperaven, a que es converteixi el que realment és un problema de salut pública en un camp de batalla ideològic on entren, a més, molts interessos de lobbys climàtics. I al final les conseqüències de totes aquestes polítiques, de totes aquestes mesures, de tots aquests plans, les acaben pagant els ciutadans de peu amb multes, amb restriccions i amb pèrdua també de llibertats.

I a tot això s'hi suma un altre element que ens sembla preocupant, que és que són plans que es presenten com a estratègics i que es fan també a un llarg termini però són plans sense un seguiment independent, sense un sistema clar de dades públiques i que es prenguin de manera periòdica que permetin saber si aquestes mesures funcionen o no funcionen, i són plans sense la deguda transparència, com hem vist en altres ciutats on s'han aplicat. Doncs costa no pensar que amb tot això al final la implementació dependrà més del pensament, de la ideologia, del govern de torn que no pas dels indicadors objectius que tantes vegades no existeixen, i si existeixen a vegades no se'ls hi fa cas, tampoc.

Per això des de VOX volem dir-ho molt clar, nosaltres no volem participar d'aquesta politització, no volem avalar cap tipus de pla que no tingui el degut rigor científic per abordar aquest assumpte que pensem que és tan seriós i que afecta també la salut de les persones, com s'ha comentat.

Dit això, vull aprofitar també la compareixença per plantejar dues preguntes concretes. Atès que aquests plans inclouen també participació ciutadana obligatòria, equitat de gènere i altres condicionants ideològics, com es garanteix que les decisions que es prenen realment es fan sobre les evidències científiques i criteris de salut pública i no amb objectius polítics, que és el que hem estat veient fins ara? Existeixen indicadors clars, indicadors públics, rigorosos i periòdics per avaluar l'efectivitat de totes aquestes mesures que vostès ens han proposat? I, sobretot, si hi ha alguna revisió independent que validi si realment funciona o no funciona.

Hem vist que insistien molt en les zones de baixes emissions, i la realitat és que allà on s'han aplicat tampoc funcionaven com a tals. Diguem-ho clar, és una moda política que han pactat populars i socialistes a Europa, encara que diguin que no, que hi estan en contra, que no els hi agrada, però bé, Von der Leyen no és pas de VOX ni de Patriotes, Von der Leyen és del Partit Popular, i és el Partit Popular qui també està aplicant les zones de baixes emissions, que no els hi agraden, a ciutats com Madrid, que jo crec que farien bé de deixar-les d'aplicar, perquè això ho diem moltes vegades: tant el PP com la CUP les apliquen de la mateixa manera.

Zones de baixes emissions sense fer cas dels indicadors que diuen, com, per exemple, a la ciutat de Girona, que és una de les ciutats amb l'aire més net de Catalunya, no calen, i l'aplicació amb totes aquestes restriccions, amb totes les sancions, les multes que s'estan fent als ciutadans, doncs, no repercuteix en una millora de la qualitat de l'aire. Per tant, no té cap sentit, és simplement una mesura restrictiva que els ajuntaments s'hi lucren i li treuen calés a la gent, però que no serveixen per millorar la qualitat de l'aire ni la vida de les persones.

Crec que amb això ha quedat clara quina és la nostra posició. Però, en qualsevol cas, agraïm que s'hagi posat aquest tema sobre la taula, que compartim, i pensem que és important apostar per un aire més net, però sempre amb uns criteris tècnics i científics, i no amb ideologia.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. I ara, per acabar, és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I en el seu nom, la seva portaveu, la diputada la senyora Andrea Zapata. Quan vulgui, té la paraula.

Andrea Zapata Alfonso

Gràcies, bona tarda. En primer lloc, donar les gràcies als representants d'Osona Respira per la intervenció i l'explicació que han fet i tot el treball que porten fent fins al dia d'avui. Sí que només matisar al diputat de VOX, que m'ha semblat que deia com que les polítiques mediambientals no revertien en una millora de la qualitat de l'aire..., jo crec que d'això n'hi ha dades suficients com per confirmar-ho.

Però bé, al marge d'això, sí que dir que sabem que Osona Respira va néixer com una resposta directa a una situació molt específica, la persistència de nivells alts de contaminació a la plana de Vic. Sabem que la plana té una orografia tancada, combinada amb una alta densitat industrial, ramaderia intensiva, trànsit, que converteix la vostra comarca en una zona especialment vulnerable. Som conscients d'això.

A grans trets, crec que compartim amb vosaltres el diagnòstic i la majoria dels vostres objectius. Tots volem un aire saludable, evidentment; volem transparència també, i tots entenem que la ciutadania ha de tenir les eines per saber què respira. Potser podríem debatre sobre alguns dels mètodes, però crec que en l'objectiu final, garantir la salut dels veïns i veïnes d'Osona, en aquest sentit estem al mateix vaixell.

A més, crec també que és important que aquestes reclamacions que heu fet avui es derivin també al Departament de Transició Ecològica. No sé si les hi heu fet arribar. I també aprofitar per demanar-vos si ens podeu enviar l'exposició que heu presentat avui, perquè crec que també..., si no, ja la derivarem, però és important que puguem tenir també accés a aquestes dades, perquè crec que han estat bastant interessants.

I bé, heu parlat de la necessitat de més estacions també de mesura, de més rigor per part de l'Administració. I m'agradaria aprofitar també, com a partit que dona recolzament al Govern..., alguns dels instruments que s'estan desplegant per poder donar resposta a aquest tipus de situacions, assumint i entenent que també calen encara més eines, eh?, com heu comentat.

Coses que s'estan fent des del departament o que ja s'han fet. L'estratègia d'adaptació al canvi climàtic, l'Escacc 30. Catalunya no pot estar desprotegida davant d'aquests reptes. Actualment comptem amb aquesta estratègia, que es va aprovar el 2023, que té com a objectiu central reduir la vulnerabilitat del territori i de les persones. I entenem perfectament la vostra preocupació per l'ozó troposfèric, que heu esmentat com un dels grans problemes també, i precisament aquesta estratègia identifica específicament la salut com un dels àmbits claus d'actuació. L'increment de temperatura i les onades de calor agreugen precisament els episodis de contaminació atmosfèrica. Per això creiem que l'estratègia inclou mesures concretes que responen a moltes d'aquestes demandes, com desenvolupar i consolidar el monitoratge i la predicció de concentració d'ozó a Catalunya. Crec que estem alineats en la necessitat de vigilar el que respirem i que cal seguir treballant-ho.

Quant a l'acció més local i finançament. La planificació necessita recursos, som conscients d'això. Heu esmentat també el tema de l'enfocament més local. Nosaltres hi estem d'acord. Per això des del Govern també s'ha posat a disposició del món local el fons climàtic, que en definitiva són més de 80 milions d'euros en ajuts que han arribat a gairebé quatre-cents municipis per fer actuacions d'adaptació i mitigació. Això al final es traduirà i es tradueix en refugis climàtics, millora d'eficiència energètica, etcètera.

També creiem que és important la mitigació, anar a l'arrel del problema. Vostès assenyalaven també que l'origen de la contaminació era la indústria, la ramaderia. No n'hi ha prou amb adaptar-nos, crec que hem de reduir emissions. I també ja ho ha comentat el diputat de Comuns, hem aprovat els pressupostos de carboni, crec que és una eina indispensable. I també tenim el pla integral d'energia i clima, el Pineccat 2030, que són els fulls de ruta per a aquesta mitigació. Ens hem marcat objectius molt ambiciosos de reducció d'emissions per al 2030, un total del trenta-u per cent de cara al 2030, i al final aquestes reduccions són la via estructural per netejar

també l'aire de la plana de Vic. Si descarbonitzem la indústria i el transport, reduïm els precursors de l'ozó i millorarem la qualitat de l'aire que es respira.

I bé, en fi, ja no m'allargo més. Simplement reiterar l'agraïment i posar-nos a disposició per al que necessiteu.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Bé, ara és el torn de resposta, d'explicació. Hi han moltes preguntes, hi han moltes reflexions fetes. Tenen un temps de deu minuts, els gestionen com vostès considerin. Si hi ha alguna qüestió que no hi ha temps suficient per poder-la contestar, a través de la comissió poden fer arribar als diferents grups parlamentaris alguna resposta que valorin vostès que queda pendent.

Per tant, doncs, per contestar, el senyor Fermí Tanyà, la senyora Anna Maria Rodríguez i el senyor Pau Comes tenen la paraula per aquest temps de deu minuts. Quan vulguin.

Fermí Tanyà Montero (representant d'Osona Respira)

Bé, primer de tot, donar les gràcies a tots els partits que ens han mostrat el seu recolzament, perquè com ha dit crec que era el Dani abans i algú altre, sí que a vegades tenim la sensació d'estar picant ferro fred. Costa molt, són moltes reunions i molta feina amb diverses administracions, i s'agraeix que quan exposem el problema hi hagi el reconeixement que ens han mostrat.

Bé, començo. Intentaré anar per ordre en les preguntes. Ens heu demanat qui forma part d'Osona Respira. Bé, Osona Respira, quan va néixer..., ens vam trobar per aquí entre seixanta i vuitanta persones de diferents llocs de la comarca i diferents entitats, i d'aquí ha anat sortint el que nosaltres en diem el «grup de treball», que avui som una petita representació aquí, que som una vintena de persones. Som de diferents àmbits, però tenim diverses persones en el món de la salut, en el camp científic, i intentem fer un seguiment de tot lo que siguin estudis científics, com les dades que són públiques de la Generalitat, per fer també els nostres estudis i veure una mica per on van les coses i, sobretot, intentar incidir en les administracions, igual que estem fent avui aquí amb vosaltres.

Ens demanàveu si ens havíem reunit amb el Govern. Doncs no. Vam fer arribar una carta demanant una reunió a la consellera de Territori, que és la responsable de qualitat de l'aire. No n'hem rebut resposta. Estem intentant concertar alguna reunió amb càrrecs intermedis, però de moment tampoc encara no n'hem tingut resposta.

Sí que per la nostra part, i aprofito i ho comento ara, farem arribar al gestor de la comissió l'exposició que he llegit abans i així tothom hi tindrà accés.

Respecte a la nostra opinió, i aquí ja crec que respondré a diversos grups, sobre la proposta de l'alcalde de Vic de fer una zona de baixes emissions supramunicipals, això també ho hem traslladat al pla de qualitat de l'aire comarcal. Bé, la nostra opinió és, bàsicament..., primer de tot, que aquesta opinió de que la contaminació bàsicament ve pels camions que circulen per la C-17 i la C-25 no es basa en cap estudi, no ens han ensenyat cap estudi ni en tot el pla s'acredita enlloc que hi hagi dades que apuntin cap aquí, d'acord? I –i això ja és una opinió una mica més personal de la gent que estem al grup– ens sembla més aviat una estratègia per defugir la responsabilitat i allargar el termini.

Legalment, les zones de baixes emissions supramunicipals només estan reconegudes en cas de municipis contigus i que formin una unitat de mobilitat. Això passa a molt pocs municipis de la comarca. No estaria gens malament que es fes, però sí que el que ja veiem és que legalment a nivell de governança serà molt difícil implementar això que diu el pla de qualitat de l'aire. Per tant, si és difícil d'implementar i no hi han recursos i cal l'avinentsa de vint-i-vuit ajuntaments que formen part de la plana de Vic, veiem molt difícil que això no sigui res més que una estratègia de defugir el tema o de deixar passar el temps.

Sí que és veritat que les zones de baixes emissions..., Manlleu ha aprovat la seva. Fa tot just una setmana que s'ha posat en marxa i de moment només prohibeix el pas de vehicles pesants per dintre del nucli urbà, però la ronda que ha de facilitar aquest pas perquè no passin pel nucli urbà a dia d'avui encara no està acabada, vull dir, s'ha posat en marxa una mesura que a dia d'avui no es pot complir de cap manera. I l'aplicació a vehicles privats no s'aplica fins al fins al 2028. Llavors, bé, a dia d'avui no s'ha pogut percebre cap millora ni cap canvi ni res de tot això.

En el tema de l'amoníac i llocs on s'hagin aplicat solucions, sí, ho hem dit abans, a la Llombardia s'ha aplicat l'obligació de que els dipòsits de purins han de ser estancs, que no hi pugui haver evaporació, i de que els purins s'han d'injectar directament dintre terra, no com s'està fent ara aquí, que s'estan deixant en superfície i es dona un temps de quaranta-vuit hores per enterrar-los. L'amoníac s'evapora en qüestió de segons; si no s'injecta directament a dintre la terra, el tenim tot a l'aire en qüestió de molt poca estona.

El tema del biogàs, és veritat que és una de les solucions que es plantegen, una de les opcions que es plantegen en el pla de qualitat de l'aire d'Osona i que s'està venent a diversos llocs de la Península com una gran solució. El biogàs a dia d'avui no és un sistema de tractament de residus, no redueix residus; el que fa és aprofitar el metà que té aquest residu per generar energia, evitar que s'evapori i generi efecte hivernacle, d'acord? Però cremant aquest metà estem generant CO₂ també, i al final de tot el procés seguim tenint la mateixa quantitat de nitrogen i la mateixa quantitat de contaminants, amb l'agreujant que són molt més difícils de gestionar perquè són molt més concentrats. Llavors, preguntin a qualsevol agricultor aviam quin interès té de tirar un fertilitzant tan concentrat, que normalment el que fa és cremar tot el que toca. Nosaltres no ho veiem com una solució, i menys que ho vulguin posar a dintre d'un pla de qualitat de l'aire, perquè ens sembla que això no té res a veure amb la qualitat de l'aire, i en això hem presentat alegacions al pla de qualitat de l'aire.

Comuns ens demanàveu quines alegacions hem fet al pla de qualitat de l'aire d'Osona. Les tenim molt fresques, perquè les vam presentar..., diumenge? (*Veus de fons.*) Diumenge al vespre. Són dinou pàgines. Si voleu, també les podem compartir amb el gestor i les tindreu, d'acord? Realment no sé quantes alegacions concretes són, però desenes, vull dir que hi han moltes coses a dir.

Sí que vull puntualitzar una cosa molt important. Per exemple, aquesta taula que he posat a la pantalla forma part de la part de diagnòstic, la part introductòria del pla, que deuen ser unes vint, trenta pàgines, i això coincideix amb el pla de qualitat de l'aire de Catalunya que es va aprovar l'any passat. La part de diagnòstic és boníssima, és molt bona: hi han totes les dades, hi estan identificats tots els emissors, està tot perfectament fet. El problema d'aquests plans, tant a nivell comarcal com a nivell català, és que els hi falta ambició. El català només parlava de «s'intentaran assolir els nivells que recomana la Unió Europea». Com que «s'intentaran assolir»? O sigui, hem d'estar per sota d'aquests nivells, no podem només «intentar assolir», s'han d'assolir. Llavors, s'han de posar mesures perquè es faci això.

Les mesures..., per exemple, en el cas d'Osona, com que no hi ha finançament perquè el consell comarcal no té finançament de per si, només té el dels ajuntaments i el poder econòmic de la major part d'ajuntaments de la comarca és molt petit, doncs, clar, es basa en fer petits estudis i petites mesures que realment, a efectes pràctics, ens portaran a saber el que ja sabem, que és que la qualitat de l'aire és molt dolenta. Llavors, si hi ha alguna cosa que necessitem per part de la Generalitat, ja que la competència a Catalunya de la qualitat de l'aire, a part del medi ambient en general, és de la Generalitat, és que s'han d'abocar molts diners, però molts, per solucionar això.

M'ha demanat també algú quines mesures eren les més prioritàries, les més urgents. És que ho són totes. O sigui, estem intentant arreglar un colador tapant només un forat. No, els hem de tapar tots; si no els tapem tots, els problemes... Ho he

explicat, tenim tres contaminants principals –ozó, amoníac i partícules– i en diferents moments de l'any els tenim tots. Ens falta comptabilitzar quants dies a l'any la qualitat de l'aire és bona, però creieu-me que són molt pocs –molt pocs.

Aquesta gràfica d'aquí és d'1 d'octubre a 31 de març de l'any passat, del sensor de partícules de PM_{2,5} a Manlleu, perquè és l'únic que tenim a la comarca que tenim hora a hora. Tenim altres mesures a Vic i a..., no, només a Vic, però, a part que estan fora del nucli urbà..., però, a més a més, només en tenim lectures un cop al dia, i les tenim amb gairebé de quatre a sis mesos de retard de quan es produeixen. Per tant, no ens serveixen per alertar la població. Aquest de Manlleu, sí.

Amb color verd fort..., són les hores que la qualitat de l'aire és bona; verd clar és raonablement bona, i del groc fins al color aquest fosc o negre és tot lo que és dolent. I poden veure que els mesos de desembre i gener hi han dies que no hi ha cap hora que l'aire es pugui respirar. Estem parlant de que a partir del groc ja es desaconsella fer exercici físic a l'aire lliure. No hem vist mai un sol equip de futbol que deixi d'entrenar o un centre d'atletisme o qualsevol entitat que faci res. No s'està avisant la població d'aquesta problemàtica.

Abans ens dèieu que estem fent una gran feina a les xarxes socials. Sí, perquè som els únics que estem alertant. Portem una setmana amb uns nivells de partícules pels núvols. Sabem, ens consta, que els ajuntaments estan rebent correus de la Direcció General de la Qualitat de l'Aire avisant de que han d'alertar la població i no ho estan fent. I és la seva competència, d'acord? Llavors, ho hem dit: plans d'autoprotecció. Un centre esportiu ha de saber què ha de fer. A l'estiu, des del mes de juny fins a mitjans o finals d'agost, gairebé cada tarda tenim nivells d'ozó que no permeten fer exercici físic a l'aire lliure. No s'avisava ningú. Això és el que ens preocupa. *(Veus de fons.)*

El president

No és que hagi d'anar acabant, li donaré els cinc minuts addicionals que no ha utilitzat al primer torn, però en principi ja...

Fermí Tanyà Montero (representant d'Osona Respira)

D'acord. Intentem concretar molt, doncs, va...

El president

Sí, en la mesura del possible, si us plau.

Fermí Tanyà Montero (representant d'Osona Respira)

Si vols dir lo dels... *(Veus de fons.)*

Anna Maria Rodríguez Ferré (representant d'Osona Respira)

Bona tarda a tots. Jo em dic Anna Rodríguez. Soc metgessa i estic estudiant el màster de salut planetària. Precisament en aquesta activitat que he de fer ara he de presentar una foto d'una injustícia ambiental, i m'ha donat una molt bona idea quan ha dit que tota la comarca d'Osona és una gran injustícia ambiental. Perquè ho és, la veritat és que ho és.

Com a metgessa..., i els metges ja et dic que ens basem en l'evidència científica en gairebé tot el que fem i som supercurosos, i tots els estudis i tot el que va sortint el que està demostrant és que estem en una de les crisis ambientals de salut pública de tot el món més grans, com és la contaminació.

Parlàveu de per què no s'estan fent estudis a la comarca d'Osona. No, no s'estan fent específicament ara. Fer investigació és molt difícil. Hi han tres o quatre projectes, entre ells, una beca FIS que es porta des de la Catalunya Central, des de l'Idiap Gol i Gurina, i hi han tres o quatre projectes, però la veritat és que investigar, i sobretot en un tema com la contaminació..., perquè és difícil a vegades mesurar els contaminants dins del cos. El que passa és que ara sí que ja tenim prou evidència per saber, cada contaminant, amb quines malalties el podem relacionar.

És a dir, tenim claríssim que el diòxid de nitrogen, amb les malalties respiratòries; tenim claríssim que el material particulat, les partícules de menys de 2,5 micres, tenen un efecte directe en la salut cardiovascular i comporten el vint-i-quatre per cent de tota la cardiopatia isquèmica, de tots els infarts. És a dir, l'evidència científica és innegable –innegable.

Llavors, a veure, també el tema de la investigació. Nosaltres pressionem molt des del grup. Hi ha el Marc, el que va fer l'estudi, també és d'Osona Respira, i també tenim una investigadora del CSIC entre nosaltres. No és fàcil engegar estudis per nosaltres sols, malgrat que d'idees n'hi han i tenim bastant suport. El que passa és que són dades de pacients que també són confidencials, hi ha diferents proveïdors... És una mica complex, però és veritat que si es fessin des de l'Administració..., o si l'Administració volgués aprofundir una miqueta en les diferències en salut que està tenint Osona respecte a altres àrees, penso que això seria superimportant.

Qui més volia...? (*Veus de fons.*)

Fermí Tanyà Montero (representant d'Osona Respira)

Els estudis d'en Ferran Campillo i el d'en Marc...

Anna Maria Rodríguez Ferré (representant d'Osona Respira)

Bé, sí. Llavors, a veure, aquí a Osona, sobretot hem treballat molt amb la Garrotxa en el tema de la contaminació, com afecta els nens. És a dir, hi ha moltíssima evidència científica que es va començar a fer a Barcelona estudiant l'efecte de les zones de baixes emissions en diferents escoles, i es va veure que els contaminants ambientals afectaven moltíssim tot el desenvolupament neurocognitiu dels nens en diferents fases i també les embarassades. I ara aquest tema sí que s'està movent una miqueta per Osona, perquè estem treballant una miqueta amb la Garrotxa, amb Olot.

El Marc s'està dedicant més a gent jove, fins a cinquanta anys, amb problemes respiratoris, fent una comparativa deu anys enrere i comparant-ho amb altres cohorts d'altres comunitats autònomes. És un treball diferent. Però sí, tot passa per tenir l'evidència científica a sobre de la taula. Però mentre no n'hi ha hem d'agafar la del voltant, hem d'agafar lo que tenim de l'OMS, hem d'agafar lo que estem veient en altres llocs. I, òbviament, no és que sigui equiparable, és que nosaltres estem molt amunt. És que jo penso que tindriem sorpreses importants.

Els pacients de... Jo soc metgessa de poble, i els pacients que porten oxigen o que tenen problemes cardiovasculars severos, tots van amb el telèfon, amb l'aplicació de l'Aire.cat, i els dies que els hi marquem com a dies problemàtics, aquells dies no surten. Clar, això és una acció molt individual i que no arriba enlloc.

A nosaltres ens agradaria que de tot això poguéssim fer-se'n una gran difusió i que els pacients, la gent, la ciutadania, poguessin conèixer, primer, quins són els contaminants, d'on venen, què podem fer per reduir-los. Tots tenim feina aquí, i no obligats, i sense pagar. Tot això és una qüestió de ser madurs, de ser una ciutadania que s'empodera en un problema tan important com és la contaminació.

No em vull enrotllar més, perquè...

El president

No, està... S'han ajustat ara al temps. Ja sé que hi ha moltes coses. En tot cas, si hi ha alguna qüestió molt concreta per poder contestar... I a partir d'aquí donariem per acabada aquesta compareixença amb l'ofertament, com els hi he dit, de que si hi ha alguna qüestió, doncs, ho poden fer arribar als grups parlamentaris a través de la comissió.

Fermí Tanyà Montero (representant d'Osona Respira)

Sí. No, només puntualitzar una cosa. Abans parlàvem de diferents mesures i es parlava de que hem posat molt èmfasi en les zones de baixes emissions. Posem molt èmfasi en les zones de baixes emissions de Vic i Manlleu per un tema molt concret. La plana de Vic és com una metròpoli de 160.000 habitants. Tenim Vic –amb cin-

quanta mil–, Manlleu –amb vint i escaig mil–, però tota una resta de la comarca que depèn, per a tots els seus serveis –de salut, esportius, de comerç, tot plegat–..., han de venir o a Manlleu o a Vic en algun moment del dia.

Nosaltres, ara mateix, per venir de Vic a Barcelona segurament devem tenir un autobús cada deu, quinze, vint minuts. Però, en canvi, per anar de Vic a Calldetenes, que està al costat, doncs, és un cada hora, o en altres pobles que no estan gaire més lluny potser n'hi han tres al dia. No tenim una alternativa de transport públic viable.

Llavors, sí que entenem que una zona de baixes emissions pot perjudicar un sector de gent, però també hem de tenir en compte que un cotxe dels que l'any 2028 deixarà de circular és un cotxe que ja tindrà vint-i-cinc anys d'antiguitat i que contamina com trenta-cinc cotxes dels que s'estan venent actualment, ara. Llavors, treure un sol cotxe equival a treure'n trenta-cinc dels nous. Per això pensem que és important fer-ho, i sobretot en els nuclis de les ciutats. Per què? Perquè és on viu la gent. Tenim carrers de Vic on passen entre deu i quinze mil vehicles cada dia. Llavors, si això no es redueix, no millorarem.

El president

Moltes gràcies. Sentim acotar una mica les intervencions, però el temps..., hi han altres punts a l'ordre del dia i, per tant, ho hem de sistematitzar. Agrair al senyor Fermí Tanyà, a la senyora Anna Maria Rodríguez, al senyor Pau Comes la seva assistència en aquesta comissió. L'oferiment..., enviarem la presentació i tota la documentació que ens envieu a tots els membres de la comissió. Donar-vos les gràcies. I a disposar, d'acord?

Fem un petit recés d'un minut, un parell de minuts, i seguirem amb la comissió amb les propostes de resolució que tenim pendents.

La sessió se suspèn a un quart de cinc de la tarda i nou minuts i es reprèn un quart de cinc i tretze minuts.

El president

Bona tarda, diputades, diputats. Reprenem la comissió.

Proposta de resolució sobre una gestió de l'aigua eficaç, transparent i democràtica

250-00520/15

En aquest cas passaríem al punt número 10, que és una proposta de resolució. És una proposta de resolució sobre la gestió de l'aigua eficaç, transparent i democràtica. És presentada pel Grup Parlamentari dels Comuns. I per tal de defensar aquesta proposta de resolució li passo la paraula al seu diputat i portaveu, el senyor Lluís Mijoler.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Estava distret. Bé, la proposta que portem avui no és una qüestió només tècnica, sinó que és una qüestió per nosaltres profundament democràtica, que és qui gestiona l'aigua i, sobretot, amb quins objectius. I per nosaltres, els Comuns –ho hem dit sempre amb tota claredat–, l'aigua no és un producte mercantil, és un dret humà reconegut per Nacions Unides. I quan un bé essencial es mercantilitza, com és el cas, doncs, aquest dret queda en risc.

Els recents episodis de sequera han evidenciat fins a quin punt la crisi que patim, la crisi hídrica que patim, és estructural i no és circumstancial. I aquest context exigeix una governança que estigui basada en l'interès general, en la planificació pública i sobretot també en la transparència.

I per això defensem que la gestió pública directa és la via que millor garanteix aquest dret humà a l'aigua i al sanejament. Per què? Doncs per tres raons fonamentals.

Primer, perquè la gestió pública millora la governança, millora el coneixement de les xarxes, la capacitat de planificació i la transparència. Quan no hi ha un operador privat amb interessos comercials, desapareixen els conflictes d'interessos i es reforça el control democràtic. Segon, perquè és més eficient. L'informe de preus de l'aigua de l'ACA constata que la gestió directa és de mitjana un trenta per cent més barata. Quan no hi ha dividends a repartir, cada euro es queda en el servei, i això vol dir tarifes més justes i també vol dir més capacitat d'inversió. I tercer, perquè ho demostra l'experiència. A diversos municipis la gestió pública fa dècades que funciona amb solvència, amb millores clares en rendiment, en qualitat del servei i assequibilitat.

I no és una teoria, són resultats visibles amb dades reals: al Prat de Llobregat, Montornès, Mataró, Reus, Manresa, Vilanova i la Geltrú... Per això proposem al Govern un conjunt de mesures molt concretes. Facilitar i acompanyar els municipis que vulguin avançar cap a aquesta gestió pública dotant-los del suport tècnic, jurídic i econòmic necessari. Reformar la llei de l'àrea metropolitana per retornar la sobirania als municipis sobre el model de gestió de l'aigua. Reforçar eines públiques supramunicipals, com el Congiac i GIACSA, per donar musculatura i escales adequades al model públic.

Millorar la governança democràtica amb més transparència i amb espais reals de participació ciutadana i d'usuaris. Incorporar la perspectiva de gènere i garantir que la lluita contra la pobresa hídrica i energètica estigui al centre de les polítiques d'aigua. I establir un marc tarifari català comú que garanteixi l'assequibilitat i protegeixi aquest dret humà a l'aigua, especialment en els col·lectius més vulnerables.

En definitiva, el que plantegem és senzill i alhora imprescindible: que la gestió de l'aigua estigui al servei del país i de la ciutadania, no estigui condicionada per interessos privats; que l'aigua sigui governada com el que és, un bé comú essencial i insubstituïble.

Els demanem, doncs, que donin suport a aquesta proposta per democràcia, per transparència i per justícia social, perquè a Catalunya l'aigua no és un negoci, és un dret, i la seva gestió ha d'estar al servei de la gent i del país, i no al servei del lucre privat.

Gràcies.

El vicepresident

Gràcies. Seguidament donarem la paraula al president i diputat, el senyor Cristòfol Gimeno, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, que és el grup que han presentat esmenes a la proposta de resolució dels Comuns.

Cristòfol Gimeno Iglesias

Moltes gràcies, vicepresident. Sí, hem presentat des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar dues esmenes a la proposta de resolució. Que en el seu conjunt podem estar d'acord en algunes, per descomptat, reflexions i aportacions que es plantegen, però no en totes.

Per tant, hem presentat aquesta proposta a l'esmena 1, la proposta de modificar el punt 1 i el punt 2, perquè, evidentment, aquests episodis de sequera, que ara pot semblar que ja no ens en recordem, de tot el que vam viure, però són esdeveniments que formen part d'aquesta situació estructural i que requereixen, des del nostre punt de vista, una estratègia d'inversions i de col·laboració de tots els agents del sector per tal d'assolir l'objectiu de disposar d'un setanta per cent de recurs hídric no convencional l'any 2030.

I a partir d'aquí és evident que s'ha de millorar la governança, és evident que s'han de millorar les xarxes d'abastament en baixa però també en alta, i tenir coneixement i que tots els processos siguin absolutament transparents.

En aquest sentit, hem presentat les esmenes a la proposta de resolució, al punt 1 i al punt 2. I la segona esmena va en línia d'aquest paper important i cabdal que tenen els ajuntaments, el món local. Perquè el que nosaltres plantegem...

el que hem de plantejar és assessorar els ajuntaments perquè decideixin sobiranament..., per decidir per la gestió pública de l'aigua, els que així ho requereixin, tal com està establert a la llei reguladora de bases de règim local, que tenen la competència de decidir quina és la millor opció de gestió per al seu municipi. Per tant, en aquest sentit, que siguin assessorats.

En aquest sentit, hi insisteixo, coincidim en la majoria..., en alguns punts. En alguns no hi donarem suport. No donarem suport en el 6 i en el 7, bàsicament perquè també aquesta àrea metropolitana ha de tenir aquesta autonomia per decidir. I pel que fa referència al consorci del Congiac, determinaran en aquest sentit el camí que volen seguir.

Però, en bona part, coincidim en el plantejament d'aquesta proposta de resolució, i a molts punts votarem que sí i en d'altres ens abstindrem.

Moltes gràcies.

El vicepresident

Gràcies. Seguidament donarem la paraula al diputat del Grup Parlamentari de Junts, el senyor Joaquim Calatayud.

Joaquim Calatayud Casals

Gràcies. Vostès, a l'exposició de motius, al noranta per cent de l'exposició fan referència a les Nacions Unides. Jo entenc que a les Nacions Unides..., estic convençut que la seva gran preocupació són els 2.000 o 3.000 milions de persones que hi deu haver al món que no tenen un servei d'aigua o que no tenen un servei de qualsevol tipus relacionat amb l'aigua i amb qualsevol variant d'aquestes. Per tant, a l'exposició de motius vostès ja fan un biaix ideològic i diria jo que doctrinal d'una manera molt sensata per part de vostès, però que crec que no porten a terme en re. I, en tot cas, perquè bàsicament la moció ve a parlar d'això, les Nacions Unides mai han dit que la gestió de l'aigua hagi de ser pública.

A la referència als diferents punts... Al punt 1, per exemple, si l'Agència Catalana de l'Aigua, una vegada hagués estat finançada d'una manera concreta, després de la situació que va passar, de dèficit..., hi haguessin actuat i hi haguessin invertit en uns tants per cents raonables abans de la sequera, segurament alguna temàtica de les que s'han trobat no tindriem.

Al punt 2 vostès fan referència a molts temes, però aquí també jo li podria dir que aquí, de la manera que ho volen vostès, l'Administració, en tot cas, fora jutge i part en una valoració seriosa.

Pel que fa a referència al diferencial d'ajuntaments, quan són públics i privats... Vostè feia referència a Reus. Miri les tarifes de Tarragona, que és d'una empresa mixta, i potser té alguna sorpresa també entre Reus i Tarragona. Normalment, perquè això ho sabem, molts dels ajuntaments que fan la directa colen alguna coseta al capítol 6 –de despeses–, colen alguna coseta al capítol 1 –de personal. I, per tant, les despeses directes d'execució, sobretot el que fa referència a la temàtica de l'aigua i del sanejament, no són les reals.

I, evidentment, com amb qualsevol servei, jo entenc i crec que la gent valora que el servei sigui correcte, que el servei sigui l'adient, i que, més enllà de la responsabilitat de si és un servei públic o és un servei mixt o és un servei privat completament, la gent demana i exigeix un bon servei i, sobretot, que els gestors siguin responsables. I és evident que hi han gestors públics que són autèntics desastres, i és evident que hi han gestors privats que són autèntics desastres. I, per tant, la gestió en l'àmbit de l'aigua o en l'àmbit de les escombraries, en qualsevol àmbit de servei públic, ha de ser coherent, responsable i que funcioni.

Nosaltres, bàsicament, els hi votarem les quatre..., de la 9 a la 12 els hi votarem favorables; la resta els hi votarem en contra.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. El seu torn, el diputat Juli Fernández. Quan vulgui, té la paraula.

Juli Fernández Olivares

Moltes gràcies, president. Nosaltres compartim el sentit de la proposta de resolució plantejada pel Grup dels Comuns, i, per tant, li donarem suport, entre altres coses..., i també per reforçar aquest noranta per cent que deia el company Calatayud. El relator especial de les Nacions Unides, en el seu darrer informe..., el relator especial de les Nacions Unides pel dret humà a l'aigua i al sanejament conclou, en el seu darrer informe, que la privatització és un risc per garantir l'accés a l'aigua. I fa una sèrie de conclusions respecte d'aquells estats que prenguin la decisió de privatitzar aquest servei d'accés a l'aigua, de quines serien les maneres d'intentar que aquest risc fos menor.

Però sí que planteja que és un risc per garantir l'accés a l'aigua, la seva privatització. Entre altres coses perquè hi ha una part de benefici industrial, que en un mercat capitalista és habitual, que s'està aplicant sobre un element essencial per a la vida de les persones i, per tant, això, aquest benefici, pot convertir-se en una prioritat. Creiem que això no ha de ser així.

I, per tant, compartim, com els hi he dit, el sentit general de la proposta de resolució i hi votarem a favor.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. El seu torn, el diputat senyor Pau Ferran. Quan vulgui, té la paraula.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Des del Partit Popular compartim la preocupació per la sequera i pel bon funcionament dels serveis bàsics, i l'aigua és un recurs essencial i la seva gestió entenem que ha de ser eficient, ha de ser rigorosa i també ha de garantir, evidentment, el subministrament per a tothom.

Però amb aquesta proposta entenem que el que es fa és partir d'una premissa totalment ideològica i no tècnica: es pretén presentar la gestió pública com l'única solució vàlida, malgrat que l'experiència a Catalunya i a tot el món demostra que el que més funciona és la bona gestió, independentment que sigui pública, privada o mixta. I el problema, com dic, és la gestió, i no el model en si mateix.

Nosaltres creiem que la col·laboració publicoprivada ha permès millors inversions, més qualitat al servei, més innovació i més eficiència. I creiem que en plena emergència de l'aigua el que cal fer és sumar i no desmantellar estructures que a dia d'avui funcionen.

I, com deia, el que plantegen els Comuns amb aquesta proposta de resolució és un retorn massiu a la gestió directa, sense cap estudi tècnic ni financer que ho avaluï, i, evidentment, amb un rerefons que també creiem que limita l'autonomia municipal.

I per aquests motius no donarem suport a cap dels punts plantejats.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX. El seu torn, el diputat senyor Alberto Tarradas. Quan vulgui, té la paraula.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, president. El que avui ens presenten els Comuns, més que una proposta per tal de millorar la gestió de l'aigua..., és més per imposar un model únic de la gestió de l'aigua. Sota aquest discurs de la gestió democràtica, el que hi ha realment al darrere és la voluntat de forçar a tots els ajuntaments, a tots els municipis, a un model únic on hagin de gestionar l'aigua de la manera que avui se'ns presenta.

I ja sabem que quan es tracta de parlar de qüestions de gestió poder..., o el que em diu el meu instint de supervivència és que millor que fem cas d'algú altre que no siguin els Comuns, no sigui que prenguem mal.

Volen reforçar organismes supramunicipals com la Congiac o GIACSA, arrabassar competències als ajuntaments i condicionar la governança de l'aigua, atenció, no a la justícia social, no a la prioritat nacional, sinó a la perspectiva de gènere –aquí ja anem bé.

Catalunya és diversa. No té cap sentit, per tant, imposar el mateix model de gestió a un municipi d'alta muntanya que a una gran ciutat. Hi ha municipis que funcionen bé a través d'aquesta gestió directa, però n'hi ha d'altres que ho fan millor amb models mixtos. L'important és que l'aigua arribi; que l'aigua arribi i ho faci amb qualitat i, sobretot, que ho faci a bon preu per als ciutadans. I això és precisament el que no resol aquesta proposta: no amplia les infraestructures, no millora les xarxes i no garanteix el subministrament, sinó que simplement el que vol és imposar un únic model en un espai tan essencial com és l'aigua.

Des de VOX tenim un model molt diferent, un model hídric treballat amb experts amb sentit comú, que això és el que ha de prevaldre, un model basat en la coordinació, la planificació i l'eficiència. Aquest model només és possible a través d'un pla nacional de l'aigua que connecti territoris on tenen excedents amb els territoris deficitaris, on es modernitzin les xarxes, s'impulsin dessaladores i es garanteixi el subministrament arreu d'Espanya.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el vicepresident de la comissió, el senyor Dani Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, president. Per sort, aquesta proposta la presenten vostès, els Comuns, i no les altres intervencions que hem sentit anteriors. Bé, nosaltres ja sabem que compartim..., votarem tots els punts a favor, perquè, de fet, per molt que alguns diguin que lo important és que l'aigua arribi a cada casa, darrere aquesta frase –que sempre s'utilitza..., sobretot la utilitza l'extrema dreta en molts de sectors– hi ha que sempre s'enriqueixin els mateixos a costa de la gent treballadora; sempre, darrere aquesta frase tan..., que ens volen vendre com tan benèvola, al final s'amaga que sempre hi guanyin els mateixos, que són vostès.

Per tant, nosaltres apostem pel model que ens presenten en aquesta proposta. És evident que l'aigua és un servei essencial, com ho són d'altres, i que hauria d'estar sota mans públiques arreu, és a dir, no hauria de ser un servei privatitzat que alguns en facin benefici precisament per això, perquè s'hauria de garantir a tothom, sense cap tipus de diferència, i hauria de ser un servei universal. Que és trist que parlem de que si l'aigua és més barata aquí, més barata allà...; el que està clar, com diu aquesta proposta, perquè és real, és que allà on és pública és més barata, el servei és més bo i hi ha un manteniment millor. I això ho diuen informes públics, això no s'ho inventen els científics de l'extrema dreta que ningú els coneix, sinó que això són informes reals que ens diuen això.

I, després, no podem fer trampes al solitari i parlar de que algun ajuntament poder amaga aquí en una partida no sé què. Escolti, l'Ajuntament de Girona, governat per Junts, amb l'aigua pública des de fa molts anys..., l'aigua és baratíssima. No crec que la senyora Madrenas amagui res dintre dels pressupostos. I no crec..., estic convençut, si més no, que l'actual alcalde no ho fa. Per tant, a Girona, aigua pública, Salt i Sarrià..., de l'aigua més barata del país. I això és una realitat, com molts altres exemples podríem posar.

A mi el que em preocupa més, i que nosaltres hi votarem a favor –però sabíem que el punt..., sobretot el punt 6 el PSC no hi votaria a favor i estem convençuts que

Junts tampoc no hi votarà a favor, i els altres, no és que ens importi massa, però els que encara estan més a l'extrema dreta segur que tampoc no hi voten a favor—, és de canviar la Llei 31/2010, de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Per què? Perquè fa anys que els nostres partits proposen en aquest Parlament que es pugui democratitzar, que els ajuntaments puguin decidir si volen continuar tenint-la privada o la volen fer pública. És a dir, el que proposem és que els ajuntaments puguin decidir. I sempre ens trobem amb els mateixos partits, que, estiguin a l'oposició, al Govern o viceversa, sempre es posen d'acord. Quan hi havia Junts es posava d'acord amb el PSC, ara hi ha el PSC i Junts a l'altre costat, però segur que també es posaran d'acord perquè els ajuntaments no puguin decidir democràticament si volen gestionar de manera pública l'aigua.

I, a sobre, sap greu, perquè el diputat, el president del Grup Socialistes diu: «Home, autonomia, sí, per decidir, però que decideixi l'àrea metropolitana.» Home, l'autonomia no comença per l'àrea metropolitana, l'autonomia comença pel propi municipi i després s'escala i arriba a l'àrea metropolitana. I vostè el que ens diu és que no, no, que l'autonomia és que decideixin aquests d'aquí; els de baix, que és la base, els ajuntaments, aquests no; que decideixi l'àrea metropolitana. Doncs no, no ho compartim. La democràcia és des de baix cap a dalt, no de dalt cap a baix. Quan és de dalt cap a baix no en podem dir «democràcia» ni en podem dir «dret a decidir» dels municipis de com volen gestionar l'aigua en els seus municipis.

I mira què dic, és a dir, que si votessin que volen gestionar de manera com ara, privada, nosaltres no ens hi oposaríem; el que diem és que puguin decidir i que puguin triar.

Per tant, bé, per tot el que hem dit, novament votarem a favor de tots els punts.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del grup proponent, el senyor Lluís Mijoler, per posicionar-se sobre les esmenes. Quan vulgui, té la paraula.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. Sobre les esmenes del Partit Socialistes, la primera no la podem acceptar. Compartim, no pot ser d'una altra manera, el diagnòstic de fons sobre la sequera, però l'esmena per nosaltres elimina aquest vincle explícit entre millor governança i gestió pública directa, que per nosaltres és el cor polític d'aquesta proposta. I parlar de «tots els agents del sector» dilueix aquest paper del servei públic i obre la porta a mantenir aquestes lògiques de mercat que sabem que no garanteixen els drets i, per tant, desnaturalitza la resolució.

En canvi, acceptem l'esmena 2. Creiem que es reforça efectivament el paper del món local, que és qui té la competència per decidir el model de gestió, i perquè concreta millor el que precisament demanem al Govern, que és assessorar els municipis que optin per la gestió pública, acompanyar-los i donar-los eines, i això és plenament coherent amb la proposta i amb el principi de sobirania municipal.

I, molt breument, jo voldria insistir en el sentit profund d'aquesta proposta, posar el dret humà de l'aigua per davant dels interessos econòmics. I, en aquest sentit, agraeixo les aportacions que han fet els diferents grups.

I respondre a algunes intervencions que qüestionen aquesta necessitat de reforçar la gestió pública. En primer lloc, a Junts. Efectivament, Nacions Unides no parla sobre la gestió, però ens referim a que l'aigua és un dret humà i que, com a tal, no hauria d'estar subjecte a mercantilització. I això és així de simple, no és dogmàtic, no és res més que reconèixer aquest dret humà a l'aigua. I també Nacions Unides situa, com ha dit el diputat d'Esquerra Republicana, com un risc aquesta privatització, que efectivament es pugui gaudir d'aquest dret humà.

I, sobre les dades, la gestió directa és un trenta per cent més barata, incrementa la transparència i redueix els conflictes d'interessos. I això ho diuen totes les entitats

que han fet els estudis i ho diu també l'ACA. Per tant, això és una realitat, no és una aposta ideològica en el buit; és una aposta eficient, democràtica i avalada per l'experiència dels municipis que ja la practiquen o que ja la practiquem.

I, sobretot, també volem deixar una cosa clara, perquè també deien el PP i VOX... Aquesta proposta no pretén imposar absolutament res a ningú, no obliga cap municipi a remunicipalitzar. El que fa és obrir camí, donar opcions i garantir que qui vulgui avançar cap a aquesta gestió pública ho pugui fer sense entrebancs i, sobretot, amb suport institucional.

I acabo. Si l'aigua és un dret humà –que ho és–, la política pública ha d'estar a l'alçada. Això vol dir gestió transparent, democràtica i orientada al servei i no al benefici.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Per tant, entenc que de les intervencions, dels dotze punts que s'han de posar a votació, els... (*Andrea Zapata Alfonso demana per parlar.*) Sí diputada?

Andrea Zapata Alfonso

Demanem votació per separat dels dotze punts.

El president

D'acord. Doncs farem tots els punts per separat, sí? El Grup de Junts havia dit els quatre últims, però hi han diferents posicionaments. Per tant, anem..., intentem ser àgils, fem el que pertoca, però votem...

Atès que no s'ha acceptat l'esmena dels punts 1 i 2..., per tant, votarem l'1 i el 2 tal com estan a la proposta, i seguirem així per ordre per no confondre'ns.

Per tant, votem el primer punt d'aquesta proposta resolució.

Vots a favor?

Tres vots a favor.

El lletrat Ramon Eudald Torrents Munt

Digues els grups...

El president

Esquerra Republicana, Comuns i CUP, 3 vots a favor.

Vots en contra?

Cinc... (*Veus de fons.*) Perdó, Junts per Catalunya, PP i VOX.

I abstencions?

Cinc abstencions, del Partit Socialistes i Units per Avançar.

Per tant, es rebutja per 6 vots en contra, 3 a favor i 5 abstencions.

El punt número 2.

Vots a favor?

PSC, Esquerra Republicana, Comuns i la CUP.

Vots en contra?

Dos vots en contra.

Abstencions?

PP i VOX.

I 4 abstencions del Grup Parlamentari de Junts.

Per tant, queda aprovat per 8 vots a favor.

D'acord, anem al punt número 3.

Vots a favor?

Esquerra, Comuns i la CUP.

Vots en contra?

Dos vots en contra, de PP i VOX.

Abstencions?

Nou abstencions, del Grup Socialistes...

Per tant, s'aprova per 3 vots a favor, 2 en contra i 9 abstencions.

Passem ara al punt 4.

Vots a favor?

Esquerra, Comuns i la CUP.

Vots en contra?

PP.

Abstencions?

De la resta, de Socialistes i Units per Avançar, Junts i VOX.

Per tant, 3 a favor, 1 en contra i 10 abstencions.

S'aprova, aquest.

Passem al punt número 5, que aquest sí que incorporaria l'esmena, l'esmena acceptada del Grup Socialistes.

Per tant, vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra –sí?–, Comuns i la CUP.

Vots en contra?

Dos vots en contra, VOX i PP.

I abstencions?

I 4 abstencions, del...

Queda aprovat amb 8 a favor, 2 abstencions i 4 en contra.

El lletrat Ramon Eudald Torrents Munt

A l'inrevés.

El president

Perdó, 8 a favor, 2 en contra i 4 abstencions, disculpin.

Passem ara al punt 6.

Vots a favor?

Esquerra, Comuns i la CUP.

Vots en contra?

Socialistes i Units per Avançar, VOX i PP.

I abstencions?

I 4 abstencions de Junts.

Queda rebutjat per 7 en contra, 3 a favor i 4 abstencions.

Passem al número 7.

Vots a favor?

Esquerra, Comuns i la CUP.

Vots en contra?

Socialistes, PP i VOX.

I abstencions?

I 4 abstencions, de VOX. (*Veus de fons.*) Ai, perdó, de Junts, disculpin.

Queda rebutjat per 7 vots en contra, 3 a favor i 4 abstencions.

Passem al punt 8.

Vots a favor?

Socialistes, Esquerra, Comuns, CUP.

Abstenció...? Vots en contra? Perdó, em faig un embolic jo ara...

PP i VOX, 2.

I abstencions?

Quatre abstencions.

Queda aprovat amb 8 a favor, 2 en contra i 4 abstencions.

Passem ara al punt número 9.

Vots a favor?

Junts per Catalunya, Esquerra, Comuns i la CUP.

Abstencions?

Quatre abstencions.

I vots en contra? (*Veus de fons.*)

Cinc abstencions, perdó.

I 2 vots en contra, del Partit Popular i de VOX.

Per tant, aquesta queda aprovada, sí?

El lletrat Ramon Eudald Torrents Munt

Sí, 7 a favor, 2 en contra i 5 abstencions.

El president

Molt bé. Anem al punt... Podem votar els punts 10, 11 i 12 conjuntament? (*Veus de fons.*) No? D'acord. Doncs anem pel 10.

Dani Cornellà Detrell

El 10 i el 12, no?

El lletrat Ramon Eudald Torrents Munt

Deu i 12.

El president

Deu i 12 conjuntament sí? (*Veus de fons.*) D'acord.

Doncs votem els punts 10 i 12 conjuntament.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Junts per Catalunya, Esquerra Republicana, Comuns i la CUP.

Vots en contra?

Partit Popular i VOX.

I no hi ha abstencions.

Dos vots en contra, s'aprova.

I ara queda el punt número 11.

Per tant, vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya, Comuns i la CUP.

Vots en contra?

Abstencions?

I 2 abstencions, del Grup...

El lletrat Ramon Eudald Torrents Munt

Dotze a favor, 2 abstencions.

El president

D'acord, queda aprovat.

Molt bé, moltes gràcies.

Proposta de resolució sobre l'eliminació dels sobre costos derivats dels peatges elèctrics en alta tensió

250-00530/15

Passem ara al punt número 11. En aquest cas, és la proposta de resolució sobre l'eliminació dels sobre costos derivats dels peatges elèctrics en alta tensió. És una proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari de Junts, i farà la seva defensa el diputat el senyor Jordi Munell. Quan vulgui, té la paraula.

Jordi Munell i Garcia

Molt bé; gràcies, president. En aquest cas, posem sobre la taula una problemàtica que afecta el sector industrial de Catalunya, especialment el que està connectat amb alta tensió, segurament deu ser mitjana tensió, per ser més precisos. És la xarxa de vint-i-cinc quilovolts. En altres regions de l'Estat la xarxa principal és de trenta-cinc quilovolts, de trenta quilovolts, això depèn de..., en el seu moment, de la companyia que va fer la xarxa, que va muntar la xarxa. I a partir de l'any 17 ens trobem que el Govern basc va pactar en aquell cas amb el Govern del PP que s'establiria una tarifa de connexió amb uns avantatges..., per sota del preu de la que tenia la de vint-i-cinc

quilovolts, i això afecta o beneficia en aquest cas les empreses que estan a la zona amb la xarxa de trenta-cinc quilovolts.

Això el que fa és que en el sector industrial català, com en alguna altra regió mediterrània, en què la xarxa predominant és de vint-i-cinc quilovolts, les empreses paguen, per tant, el peatge de connexió molt més elevat. Això afecta especialment les empreses electrointensives. Aquest és un fet que ens han fet arribar diferents organitzacions empresarials i diferents gremis d'empreses, especialment electrointensives, que veuen que hi ha una competència deslleial pel fet d'estar instal·lat en un territori o en un altre, que la competitivitat, degut al cost de l'energia, és diferent a Catalunya que en altres demarcacions.

I, per tant, creiem que això, tenint en compte que la voluntat que ens sembla que hauria de tenir la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència és establir una realitat per a tothom, indiferentment de a quina demarcació estatal estiguis..., i això no s'està complint, no? Per tant, el que fem aquí és portar sobre la taula aquesta reivindicació d'abolir aquesta diferència de preu o, en tot cas, unificar el tipus de tarifa, que no hi hagi aquesta diferència de competitivitat que afecta especialment el sector empresarial, i especialment l'electrointensiu.

Aquest també és un tema que hem posat sobre la taula en el pacte nacional per a la indústria. Pensem que serà imprescindible poder solucionar aquest greuge que afecta des de l'any 2017..., aquest i algun altre greuge, com és el que ja hem repetit alguna altra vegada, que des de l'any 20 no es subhasten nusos de connexió, que estan llastrant això, l'electrificació i descarbonització d'empreses del sector industrial, i això afecta, com dèiem, la millora de la sostenibilitat i va en detriment també d'aquests pressupostos de carboni que vam aprovar la setmana passada.

També posar sobre la taula que, de fet, un informe que sortia avui publicat en els diaris també fa esment que la xarxa de distribució estatal es considera de les que té la pitjor regulació a nivell europeu, i pensem que greuges com aquest s'haurien de poder corregir.

Agraïm les esmenes que ha presentat el Grup Socialistes. Les hem acceptat. I pensem que això, doncs..., pugui arribar a aprovar-se i que puguem arribar a instar l'Estat a revertir aquest greuge, que afecta, com dèiem, el sector empresarial de Catalunya.

El president

Gràcies, diputat. I, efectivament, com esmentava, hi han dos esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I per explicar aquestes esmenes i la posició li passo la paraula a la seva portaveu, la senyora Andrea Zapata.

Andrea Zapata Alfonso

Sí; gràcies, president. En primer lloc, també donar les gràcies al diputat Munell, de Junts, per haver-nos acceptat les dues esmenes que hem presentat als dos punts que té la proposta de resolució. Per tant, hi votarem a favor.

I sí que voldria matisar un parell de qüestions. No hi ha una característica específica del voltatge català, i és fonamental tenir en compte la dificultat d'abaratir la contribució d'un sector sense fer-ho també amb tota la resta de consumidors industrials. I, per tant, totes les mesures que treballem han de poder evitar un augment de les tarifes a altres collectius.

Existeixen diferències de costos econòmics substancials per a una empresa que treballa amb una tarifa 6.1 TD que una, per exemple, a 6.2 TD, ja que a menor tensió el cost de peatge és més elevat per raons tècniques. Cal treballar per potenciar la competitivitat de les empreses, donar-los facilitats i garantir sistemes i condicions equitatives.

I també cal treballar per assegurar que els sistemes de balanç s'obrin a empreses de les característiques de les catalanes, que més empreses catalanes electrointensives puguin accedir als descomptes de peatges per a aquest tipus d'empresa, que

puguin posar-se autoconsums de forma àgil o que els costos per ampliar capacitat elèctrica siguin raonables.

I bé, ja..., simplement això. Per aquest motiu donarem suport a aquesta iniciativa. I reiterar l'agraïment per les esmenes.

El president

Gràcies, diputada. Ara seguim el torn dels grups que no han presentat esmenes. És el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el seu diputat, el senyor Juli Fernández. Quan vulgui, té la paraula.

Juli Fernández Olivares

Compartim la necessitat de que les empreses electrointensives de Catalunya tinguin un accés al cost de l'energia en iguals condicions que altres empreses que puguin competir amb elles. Per tant, nosaltres donarem suport a aquesta iniciativa, com hem fet amb iniciatives al Congrés dels Diputats presentades pel nostre grup parlamentari per tal de que això pugui resoldre's.

I, per tant, instar el Govern de la Generalitat a que emplaci el Govern de l'Estat, que és el que farem avui aprovant aquesta proposta de resolució, ens sembla adequat per tal de que el màxim d'agents comparteixin aquesta visió i puguin treballar per tal de revertir aquesta situació, que llasta una part del teixit empresarial del nostre país.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup del Partit Popular a Catalunya, el seu diputat, el senyor Pau Ferran. Quan vulgui, té la paraula.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Des del Partit Popular compartim la preocupació de les empreses catalanes davant de l'increment dels costos energètics, i nosaltres pensem que la competitivitat industrial és essencial. I no hi ha cap dubte que la factura elèctrica s'ha convertit en un factor rellevant que fa decidir la viabilitat o no de moltíssimes activitats productives. Ara bé, el que convé recordar és que el sistema tarifari elèctric és una competència exclusiva de l'Estat i ha de correspondre a criteris tècnics de gestió de xarxa i de sostenibilitat econòmica del sistema. Per tant, considerem que qualsevol canvi s'ha de fer des del rigor, estudiant l'impacte en el conjunt de consumidors i també en el manteniment de la infraestructura elèctrica.

Creiem que no és prudent generar falses expectatives ni presentar un simple canvi de tarifa, tampoc, com una solució màgica. I les propostes de modificació tarifària han de venir acompanyades, entenem, d'estudis tècnics solvents d'avaluació econòmica i també d'un pla que garanteixi que el cost no es traslladarà a altres sectors productius o directament a les llars, a les famílies.

Dit això, respecte al primer punt ens abstindrem, perquè compartim, evidentment, la necessitat d'abordar el greuge que puguin patir determinades empreses, però entenem que no hi ha cap estudi tècnic que avaluï la viabilitat d'aquesta proposta. Per tant, no bloquegem el debat, simplement ens abstenim per tal de que s'estudiï i s'avalui.

I el segon punt sí que el votarem a favor, perquè sí que som favorables i veiem amb bons ulls plantejar els canvis normatius i legislatius que puguin millorar la competitivitat industrial.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX. El seu diputat Alberto Tarradas té la paraula.

Alberto Tarradas Paneque

Sí; gràcies, president. Nosaltres simplement anunciem la nostra abstenció en aquesta proposta.

Gràcies.

El president

Gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns. El seu diputat i portaveu, el senyor Lluís Mijoler, té la paraula.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. La proposta que avui ens porta Junts respon a un problema real, tangible i que afecta directament la competitivitat de milers d'empreses del nostre país: un sobrecost injustificat que pateixen les indústries catalanes que estan connectades a la xarxa de vint-i-cinc quilovolts, que és una xarxa majoritària a Catalunya i que, malgrat no ser inferior tècnicament, sí que està penalitzada en aquesta regulació estatal que no té en compte les realitats territorials.

Més de tres mil empreses n'estan afectades, i això es tradueix en centenars de milions d'euros a l'any en desavantatge competitiu. I aquest greuge, ho hem de dir, no és fruit del mercat, és fruit de decisions polítiques adoptades a Madrid. L'estructura tarifària del 2017, que es va consolidar el 2021, ha creat un benefici selectiu per a les empreses connectades a les xarxes d'entre trenta i trenta-sis quilovolts, moltes presents al País Basc, a Madrid o a València. I mentrestant Catalunya, que té aquesta xarxa històrica de vint-i-cinc quilovolts, paga més pel mateix servei. I això no és un accident regulatori, això és una distorsió de la competència que l'Autoritat Catalana de la Competència ja ha denunciat i que vulnera el principi de cost reflectiu que hauria de guiar els peatges elèctrics.

Des dels Comuns compartim la diagnosi i donem suport a la resolució. És de justícia reclamar que la CNMC corregeixi d'una vegada aquest greuge i també que el Govern de l'Estat adopti les modificacions legislatives necessàries.

També ens semblen bé i les votarem, si s'accepten, les esmenes del PSC, que aporten, creiem, precisió tècnica i milloren la redacció dels punts de l'acord. Però també volem dir una cosa amb tota claredat: igualar els peatges és imprescindible però no suficient. Cal també primer desplegar massivament les renovables distribuïdes i l'autoconsum connectat a la xarxa de vint-i-cinc quilovolts. Com més energia es generi a prop, menys dependrem del transport llunyà i, per tant, menys pes tindran els peatges sobre la factura final. És una qüestió de sostenibilitat, però també és una qüestió de justícia econòmica.

Segon, cal impulsar les comunitats energètiques locals i els projectes industrials renovables que redueixen aquesta dependència dels oligopolis i donen poder a les empreses, als ajuntaments i a la ciutadania. El decret de renovables ja apunta en aquesta direcció. Cal implementar-lo amb decisió i evitar que les distribuïdores hi posin obstacles.

I, en tercer..., modernitzar la xarxa catalana amb criteris de digitalització, flexibilitat i integració de renovables. No una xarxa més alta, una xarxa més intel·ligent. I aquesta és la clau perquè la indústria catalana sigui competitiva en un món que avança cap a aquesta descarbonització ràpida.

Els peatges injustos són un símptoma, i el problema de fons és que Catalunya continua atrapada en un model energètic que no respon ni a les necessitats del territori ni als objectius climàtics de la Unió Europea.

Per això avui votarem a favor, però també diem que no ens podem quedar aquí. La igualació de peatges ha d'anar acompanyada d'un compromís ferm del Govern per accelerar la transició energètica, impulsar l'Energètica pública i posar el país en condicions d'afrontar el futur, sense penalitzacions territorials ni dependències que ara per ara són injustificades.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el seu diputat, el senyor Dani Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Per anunciar que nosaltres votarem a favor de la proposta que ens presenten avui. Entenem que els que s'abstenen en algun dels punts o en tots dos són els que, si això passés a Madrid, ens tractarien d'insolidaris i evidentment hi votarien a favor, però quan passa aquí es desenten del problema. Aquesta és la realitat del nostre país.

Nosaltres també creiem que cal arreglar aquesta situació de greuge claríssim, de greuge en contra d'aquestes tres mil empreses del nostre país que el pateixen; que s'ha de modificar aquesta estructura tarifària per garantir no la desigualtat, sinó per garantir la igualtat. I, per tant, els dos punts que ens presenten van en aquesta direcció i per això hi donarem suport.

I també, ja per acabar, entenem que la millor solució a tot plegat és una energètica pública potent, controlada des del territori, i que també tota la xarxa, sigui de la tensió que sigui, estigui en mans públiques, tant la xarxa com la distribució, la producció i la comercialització. Aquesta és la millor manera de garantir igualtat i de garantir que a un servei bàsic com aquest hi puguin accedir a preus justos tant les empreses com els ciutadans i les ciutadanes.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Entenc que, de la intervenció que ha fet abans el diputat, la posició sobre les esmenes..., les accepta? No sé si vol afegir alguna cosa; si no, ja... (*Veus de fons.*) Sí? Doncs té la paraula.

Jordi Munell i Garcia

Sí, acceptem les esmenes. En tot cas, concretar que, tal com deia el diputat Cornellà, la millor solució evidentment –és el que deia vostè– seria tenir la sobirania energètica, perquè si fem molta producció pròpia però ens fixen els preus des de la Comissió Nacional..., de los Mercados y la Competencia tampoc en traurem res. També hauríem de tenir la capacitat pròpia, sobirana, de produir, gestionar, distribuir i fixar també la política de preus a nivell de país.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Hi han dos punts. Entenc que el Partit Popular demanava la votació separada dels dos punts. Per tant, farem aquest ordre, amb les esmenes, com hem dit, acceptades, les esmenes presentades, que són d'addició, del Grup Socialistes i Units per Avançar.

I, per tant, començarem amb el primer punt.

Els demano: vots a favor?

Socialistes Units per Avançar, Junts per Catalunya, Esquerra, Comuns i la CUP.

Vots en contra?

Abstencions?

I 2 abstencions.

Per tant, queda aprovat el punt número 1.

I ara passem al punt número 2, amb l'esmena també.

Vots a favor?

Gràcies. Socialistes i Units per Avançar, Junts per Catalunya, Esquerra Republicana, Comuns i la CUP. (*Veus de fons.*) I PP –Partit Popular–, disculpi.

I vots en contra?

Abstencions?

I 1 abstenció, del Grup Parlamentari de VOX.

Per tant, queda aprovat també aquest punt número 2.

Proposta de resolució sobre l'adhesió del Govern a la iniciativa per un tractat de no proliferació de combustibles fòssils

250-00542/15

Passem al darrer punt de l'ordre del dia. En aquest cas, és el punt número 12, la proposta de resolució sobre l'adhesió del Govern a la iniciativa per un tractat de no proliferació de combustibles fòssils. És presentada pel Grup Parlamentari dels Comuns, i per defensar la proposta de resolució el seu portaveu, el senyor Lluís Mijoler, té la paraula.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, president. I no pot haver caigut, aquesta proposta de resolució, en millor moment, perquè Catalunya entenem que ha fet passos importants en la lluita contra el canvi climàtic. Vam aprovar la setmana passada els primers pressupostos de carboni, que han de ser un instrument pioner per limitar les emissions i garantir que no superem els límits que ens marca la ciència. També hem impulsat no fa gaire el decret de renovables, una eina clau per accelerar la transició cap a un model energètic just i sostenible i net.

Aquests avenços ens han de situar a l'avantguarda de les polítiques climàtiques a Europa, però també ens obren una pregunta: i quin és el següent pas? Per complir amb l'acord de París i evitar un escalfament global superior al grau i mig hem d'anar més enllà. Hem de garantir que no s'obrin nous jaciments de combustibles fòssils, que no es prolongui la dependència d'un model que ja no té futur. I, en aquest context, aquest tractat, el de no proliferació de combustibles fòssils, ens ofereix precisament això, un marc internacional per gestionar la sortida ordenada del petroli, el gas i el carbó alhora que impulsem les alternatives sostenibles.

I aquesta adhesió no és un gest simbòlic, és la conseqüència natural dels compromisos climàtics del país. I sabem que aquest canvi no és senzill. Territoris com Tarragona, amb una economia històricament lligada a la indústria petroquímica, necessiten seguretat, inversió i alternatives, o les Terres de l'Ebre, vinculades a les nuclears, requereixen un pla de reconversió i transició sostinguda amb un fons sobirà estratègic. Però precisament per això el tractat és tan important, perquè no es limita a prohibir, sinó que proposa un camí per fer la transició de manera ordenada, garantint que ningú quedi enrere.

Aquest tractat ens permetria reinvertir recursos que avui es destinen a subvencionar combustibles fòssils cap a projectes d'energies netes i eficiència energètica, atraure fons europeus per a la reconversió industrial creant ocupació de qualitat en sectors de futur com l'hidrogen verd, la química sostenible o les energies renovables, i donar certesa als inversors i a la ciutadania demostrant que Catalunya té un pla clar i ambiciós per abandonar els combustibles fòssils.

I no estem sols, en aquesta aposta. Regions com Califòrnia, ciutats com Barcelona, París o Londres i institucions com la Diputació de Barcelona ja s'han adherit a aquesta iniciativa. Totes elles han entès que el futur passa per abandonar els combustibles fòssils i que, en lloc de ser un risc, aquesta transició és una oportunitat econòmica i social.

I acabo. Aquesta resolució no és una qüestió de partits ni molt menys d'ideologia. Els pressupostos de carboni i el decret de renovables ens han situat en el bon camí. Ara, amb aquesta adhesió al tractat, podem convertir aquest camí en una autèntica revolució energètica, una revolució que generi ocupació, que redueixi la desigualtat i que garanteixi un futur digne per a tothom, un compromís amb el benestar de les generacions futures. Perquè el moment d'actuar és ara, el lloc aquí i la decisió a les nostres mans.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Atès que no hi han esmenes en aquesta proposta de resolució, seguirem l'ordre habitual. I, en aquest cas, el Grup Parlamentari de Junts, en el seu nom el diputat i secretari de la Mesa, el senyor Ignasi Prat, té la paraula.

Ignasi Prat i Sarri

Bona tarda, president. Membres de la Mesa, diputats, diputades... Bé, avui debatem sobre el tractat de la no proliferació de combustibles fòssils. I permetin-me començar amb una idea molt clara. Compartim el fons, l'objectiu i la preocupació ambiental, perquè sabem que el futur passa per una energia neta, segura i renovable i que la lluita contra el canvi climàtic exigeix decisions valentes i coordinades, i en això hi coincidim plenament.

Ara bé, també és la nostra responsabilitat fer política amb rigor i amb seriositat institucional, i el que avui tenim sobre la taula no és un tractat internacional oficial ni un instrument jurídic reconegut per Nacions Unides; no és un acord negociat pels estats ni és vinculant ni ha passat als processos multilaterals necessaris per tenir efectes reals. El que anomenem «tractat», entre cometes, és a hores d'ara una iniciativa global impulsada per governs locals, científics, organitzacions socials i alguns estats vulnerables a la crisi climàtica i alhora tan respectables com Vanuatu, Tuvalu, Tonga o Fiji, que legítimament reclamen més accions internacionals per afrontar els impactes devastadors que ja pateixen.

Compartim aquest clam, compartim el diagnòstic, però també hem de dir les coses pel seu nom. Aquesta proposta encara no és un marc jurídic operatiu ni disposa de mecanismes clars d'aplicació ni d'un sistema de governança ni d'un calendari realista per a la transició energètica. I, sobretot, encara no incorpora les realitats territorials, econòmiques i industrials de països com el nostre ni aporta eines concretes per garantir una transició justa en sectors estratègics com la indústria química, la mobilitat, el transport o el sistema energètic català.

Per tant, el nostre posicionament és responsabilitat pura. Estem d'acord amb els objectius, però no podem donar per bo un instrument que encara no està madur ni jurídicament ni operativament per ser aplicable. Catalunya necessita una transició energètica seriosa, ordenada i planificada, no declaracions simbòliques que després no es poden implementar. Necessitem seguretat jurídica, coherència tècnica i mecanismes que ens permetin avançar sense posar en risc ni la competitivitat del país ni els llocs de treball. I, sobretot, necessitem que els grans acords internacionals, els que sí que són vinculants i efectius, es negociïn –amb tots els acords inclosos– a la Unió Europea, que és qui té competències sobre el nostre marc energètic i climàtic.

En definitiva, acompanyem el fons, però encara no podem acompanyar la forma. Celebrem l'esperit de la iniciativa, però demanem realisme, maduresa jurídica i viabilitat política. Catalunya ha d'estar al costat de la ciència i del planeta, sí, però també al costat de la bona governança i de les decisions que realment es poden aplicar.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Seguim ara amb el..., és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. En el seu nom, el senyor Juli Fernández té la paraula.

Juli Fernández Olivares

Moltes gràcies, president. En primer lloc, agrair-li al Grup Parlamentari dels Comuns que hagi presentat aquesta proposta de resolució. Creiem que és molt pertinent des del punt de vista de la situació en la que ens trobem a nivell climàtic i, per tant..., elaborar o participar d'aquelles iniciatives que pretenen cercar solucions i que el que volen és que el préstec que ens fan les futures generacions, que és el planeta, el puguem tornar de la millor manera possible o deixar de la millor manera possible.

Però, alhora, a més a més d'aquesta vessant, creiem que és una oportunitat des del punt de vista de la diplomàcia per al nostre país. És una organització que el que planteja és enfocar solucions per als reptes immediats que té el nostre planeta, i creiem que Catalunya n'ha de poder formar part al costat d'aquells estats que cita-va el nostre company diputat del Grup Parlamentari de Junts, de la Micronèsia, que estan patint directament a dia d'avui unes conseqüències molt severes i, alhora, al costat d'estats americans amb els que tenim relacions econòmiques i empresarials profundes i que volem aprofundir-les encara més, com és per exemple l'estat de Califòrnia, o al costat de Glasgow, Edimburg, Dublín; per tant, ciutats de països europeus amb els que tenim vincles estrets també com a parlament.

I, alhora, també creiem que és important que sigui el primer país europeu en formar-ne part de manera formal al costat, per exemple, del Parlament Europeu, que s'hi va sumar l'any 2022. Per tant, creiem que és una oportunitat per poder formar part de la solució en l'àmbit climàtic i per poder compartir espai amb altres països, estats i nacions amb els que ja tenim altres espais de treball, com per exemple el Quebec, amb qui..., amb l'Assemblea Nacional del Quebec hi treballem, i de l'organització en formen part, per exemple, Montreal o la ciutat del Quebec.

És per això, per les dues vessants, que creiem que és important que aquesta proposta de resolució pugui tirar endavant, i el nostre vot serà favorable.

I tornar a agrair aquesta presentació al Grup Parlamentari dels Comuns.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular, el senyor Pau Ferran. Diputat, té la paraula.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, president. Molt breument. Avui els Comuns ens proposen l'adhesió a un tractat que no té reconeixement jurídic internacional i que tampoc compta amb el suport dels principals actors que realment determinen l'evolució de les emissions globals.

I per això mateix hi votarem en contra.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara, el Grup Parlamentari de VOX. El senyor Alberto Tarradas té la paraula.

Alberto Tarradas Paneque

Sí; gràcies, president. Bé, la proposta de resolució que avui ens presenten els Comuns nosaltres la veiem més com una extravagància climàtica, com un gran titular, però que darrere té greus conseqüències que al final acaben pagant els ciutadans. Aquest tractat de no proliferació de combustibles fòssils, que tracta les famílies i tracta la indústria com si fossin armes de destrucció massiva, és un document simbòlic impulsat per països que no tenen cap pes industrial, que no tenen cap pes energètic, com són Fiji, Vanuatu, Samoa, que pretenen que prohibim explorar, ampliar i utilitzar els recursos que són indispensables per al nostre desenvolupament.

És a dir, és un tractat que parteix d'un relat ideològic, del catastrofisme climàtic des d'aquesta esquerra xamànica, però que d'aplicar-se imposaria més restriccions, major dependència exterior, majors costos de producció i un augment significatiu del cost de la vida de les persones. I tot això en un context..., perquè sembla que siguem aquí els grans contaminadors, però, escolti'm, és que Europa només representa un set per cent del total de les emissions globals; si parlem d'Espanya és un zero..., sí, un 0,7 per cent, i en el cas de Catalunya..., bé, en fi, fem els càlculs, però ha de ser un..., insignificant.

Des de VOX pensem que no només no hauríem de sumar-nos-hi, en aquest tractat, sinó que Espanya hauria de trencar completament amb el pacte verd europeu, sortir també dels acords de París, perquè l'únic que ens han generat és la pèrdua

de competitivitat, l'augment de costos a la indústria, la submissió i la inestabilitat energètica, que crec que cap país ens podem permetre. Els acords climàtics internacionals no han reduït les emissions globals ni han resolt absolutament re; han servit, això sí, per penalitzar els països europeus mentre la resta del món continua incrementant les seves emissions sense cap tipus de problema.

Per tant, aquesta proposta, que veiem que no té cap utilitat per a Catalunya ni per a Espanya..., des de VOX hi votarem en contra.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, el seu diputat, senyor Dani Cornellà...

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Bé, dir que nosaltres, evidentment, votarem a favor de tots els punts. Pensem que és més que urgent posar fi als combustibles fòssils, més que re perquè aquesta previsió de no superar el grau i mig d'escalfament global a finals de segle, això ja molts científics, i no pas els d'extrema dreta, els del *chemtrail*, que ens diuen els diputats de VOX que són els seus científics, sinó els científics de debò, doncs, el que diuen és que aquest grau i mig ja el superarem, que amb les emissions que estem fent ara serà impossible no superar aquest grau i mig.

Aquí cal recordar que nosaltres estem a la zona zero, a la zona mediterrània, i aquest grau i mig d'escalfament global és una mitjana de tot el planeta. Per tant, a la zona zero no serà grau i mig. Ja poden comptar vostès que nosaltres el superarem, i de bastant, i això tindrà unes conseqüències que ja les té ara, encara que alguns ho neguin, que és la mort de moltes persones per onades de calor, per fenòmens meteorològics extrems, com hem vist al País Valencià, com també hem patit a Catalunya, etcètera.

Per tant, sí que cal una aposta decidida, i firmar aquest tractat de no proliferació de combustibles fòssils és una bona opció. Aquí no hem de mirar qui ho signa i qui no ho signa, això no té cap tipus de rellevància; l'important és el que creiem i el que volem per al nostre país i per a aquest món on vivim. I, per tant, tota iniciativa política que serveixi per avançar en aquests termes de transició ecosocial justa, a nosaltres ens hi trobaran.

I, per tant, votarem que sí a tots els punts.

El president

Gràcies, diputat. I, per acabar el torn de les intervencions, és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. En el seu nom la diputada, la senyora Conchi Jiménez té la paraula.

Conchi Jiménez Cruz

Sí; moltes gràcies. Bé, la proposta presentada pel Grup Parlamentari Comuns per tal que el Govern de la Generalitat de Catalunya s'adhereixi al tractat de no proliferació dels combustibles fòssils és una iniciativa pionera d'índole global. És una mesura alineada amb la reducció d'emissions de gasos amb efecte hivernacle i els compromisos que Catalunya ha assumit en el marc dels objectius de reducció de la Unió Europea i de l'Estat espanyol.

La crisi climàtica es mostra ja a Catalunya a través de diversos factors físics, encara que molts ho neguin: sequeres cada cop més intenses i llargues, onades de calor, augment del nivell del mar, imprevisió de la pluviometria, etcètera, que afecten d'una forma diversa la població i la diversitat local; augment de malalties, augment de vulnerabilitat social, pèrdua de seguretat alimentària i hídrica, entre altres qüestions. La crisi climàtica és un perill palpable per tots els sectors econòmics i socials de Catalunya i, tal com evidencien les modalitzacions i els escenaris futurs adaptats al territori, afectarà de forma cada cop més severa sobre el territori, la població i els ecosistemes.

En aquest context, adoptar posicions clares com l'adhesió al tractat de no proliferació dels combustibles fòssils suposaria reafirmar el compromís català amb els acords de París i l'objectiu internacional de no augmentar la temperatura mitjana de la Terra més d'un 1,5 graus centígrads per sobre de la mitjana preindustrial, així com una oportunitat de renovar la veu de Catalunya en espais de governança internacional climàtica, com són les Nacions Unides.

Cal remarcar que l'adhesió al tractat no comportaria un impacte econòmic i social negatiu a Catalunya, donat que el territori català no disposa de reserves de combustibles fòssils en explotació ni projectes actius d'explotació de petroli, carbó o gas. Aquest compromís no afectaria de forma directa l'economia catalana de forma adversa, sinó que, al contrari, podria reforçar la credibilitat respecte al compromís establert per aquest Govern, el Govern de la Generalitat, amb la transició ecològica i amb l'impuls d'un model energètic just, descentralitzat i basat en les energies renovables, compromisos que ja s'han reflectit a plans com el Proencat 2050, document que orienta la transició energètica del país, de Catalunya, cap a la neutralitat climàtica del sistema energètic.

Sí que estem d'acord en treballar per tot el tema de la no proliferació de combustibles fòssils, però també posem un tema sobre la taula que també s'ha dit aquí. Ens hem de creure també la reducció dels combustibles fòssils i hem de treballar amb alternatives, amb combustibles alternatius. Per tant, d'acord que treballem per reduir i per la no proliferació de més combustibles fòssils, però paral·lelament també s'ha de treballar un model perquè les nostres indústries..., es puguin mantenir les que tenim, i si se'n poden crear de noves amb aquestes noves alternatives sostenibles, millor i, sobretot, generant feines i mantenint les feines de qualitat.

Dit tot això, per tant, el nostre Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar votarem a favor de tots els punts d'aquesta proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Per tant, de les diferents intervencions dels grups parlamentaris, entenc que podem votar en bloc els quatre punts... *(Veus de fons.)* Sí, podem votar tota la moció? I, atès que no hi ha esmenes, tal com estava presentada? Sí? *(Veus de fons.)*

Doncs anem per votar aquesta proposta de resolució.

Vots a favor?

Socialistes i Units per Avançar, Esquerra Republicana, Comuns i la CUP.

Vots en contra?

Dos vots en contra, del Partit Popular i de VOX.

Abstencions?

I 4 abstencions, del Grup Parlamentari de Junts.

Per tant, són 8 vots a favor, 2 en contra i 4 abstencions.

Per tant, queda aprovat.

Molt bé. Doncs, no havent-hi més punts a l'ordre del dia, em correspon aixecar la sessió, tot i que..., informar-los que en el que queda d'aquests dies enviarem la proposta de sessions ordinàries d'aquesta comissió a tots, a la Mesa i a tots els portaveus, perquè la puguem planificar. I, en tot cas, de cara a la setmana que ve mirarem ja de poder-los enviar la convocatòria del proper ordre del dia.

Ens veurem la setmana que ve. Per tant, lo de bones festes no toca. *(Rialles.)* Per tant, fins la setmana que ve.

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts de sis de la tarda i sis minuts.